

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 954

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 27 noiembrie 2006

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI			
1. — Declarație.....	2		
43. — Hotărâre privind desemnarea unor deputați și senatori în calitatea de membru al Parlamentului European.....	2-3		
LEGI ȘI DECRETE			
414. — Lege pentru aderarea Guvernului României la Convenția privind Organizația Hidrografică Internațională, adoptată la Monaco la 3 mai 1967	3		
Convenție privind Organizația Hidrografică Internațională	4-11		
1.265. — Decret privind promulgarea Legii pentru aderarea Guvernului României la Convenția privind Organizația Hidrografică Internațională, adoptată la Monaco la 3 mai 1967.....	11		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 732 din 24 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 47 alin. (4) și art. 60 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor	12-14		
Decizia nr. 743 din 26 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14, art. 346 alin. 1 și art. 348 din Codul de procedură penală.....	14-16		
Decizia nr. 745 din 26 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 132 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale și a prevederilor art. 29 alin. (6) teza întâi din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale	16-18		
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
92. — Ordonanță de urgență pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române și reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române.....	18		
1.659. — Hotărâre pentru aprobarea efectuării concedierilor colective în baza prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2003			
		privind stimularea procesului de restructurare, reorganizare și privatizare a unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat, precum și a societăților comerciale și regiilor autonome subordonate autorităților administrației publice locale, de către Societatea Comercială „Rulmentul” — S.A. Brașov.....	19
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		33. — Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei privind reguli de ofertare pe piața de echilibrare.....	19-20
		1.406. — Ordin al ministrului afacerilor externe pentru publicarea Poziției comune a Consiliului Uniunii Europene 2004/487/PESC privind măsuri restrictive suplimentare impuse Liberiei	20-24
		1.857. — Ordin al ministrului finanțelor publice pentru modificarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 870/2005 privind Registrul de evidență fiscală	25
		1.951. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind organizarea și funcționarea biroului central înființat pentru transmiterea pe cale electronică a informațiilor în domeniul recuperării creanțelor statelor membre ale Uniunii Europene	25-26
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI ȘI ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE			
		6/76. — Ordin privind abrogarea Normelor metodologice ale Băncii Naționale a României și Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 3/2000 de aplicare a Legii nr. 190/1999 privind creditul ipotecar pentru investiții imobiliare, cu modificările și completările ulterioare.....	27
REPUBLICĂRI			
		Legea nr. 199/2000 privind utilizarea eficientă a energiei	27-32

ACTE ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****DECLARAȚIE**

1. Noi, membrii Parlamentului României, am jurat, la preluarea mandatului, să apărăm democrația, drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor.

Condamnăm, în mod public și fără rezerve, violența împotriva femeilor, inclusiv violența în familie. Acest tip de violență nu cunoaște limite geografice, de vârstă sau de natură etnică și poate să apară în orice tip de relație familială și în orice mediu social.

2. Violența împotriva femeilor implică costuri uriașe pentru societate:

- cele care decurg din creșterea cheltuielilor cu îngrijirile medicale, cu protecția, cu sistemul de justiție și poliție și cu serviciile sociale;

- un cost individual suportat de femeile victime ale acestui gen de violență, prin lezarea integrității fizice și demnității lor ca ființe umane;

- cele care privesc copiii, victimele colaterale ale acestui tip de violență.

3. Avem convingerea că succesul luptei împotriva violenței asupra femeilor, inclusiv violenței în familie, contribuie la construirea unei societăți în care drepturile fundamentale ale tuturor cetățenilor, femei și bărbați, deopotrivă, sunt respectate.

4. Noi, senatorii și deputații, reprezentanții aleși ai poporului, afirmăm că lupta pentru prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor constituie o prioritate pe agenda noastră de lucru, atât în forul legislativ, cât și în teritoriu, în circumscripțiile noastre electorale.

5. Parlamentul României sprijină și contribuie, prin toate mijloacele de care dispune, la buna desfășurare a campaniei de combatere a violenței împotriva femeilor, inclusiv a violenței în familie, inițiată de Consiliul Europei, a cărei lansare va avea loc la data de 27 noiembrie 2006, la Madrid.

Această declarație a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din data de 23 noiembrie 2006.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

DANIELA POPA

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

TEODOR VIOREL MELEȘCANU

București, 23 noiembrie 2006.

Nr. 1.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****HOTĂRÂRE****privind desemnarea unor deputați și senatori în calitatea de membru al Parlamentului European**

În conformitate cu prevederile art. 24 alin. (3) din Actul privind condițiile de aderare a Republicii Bulgaria și a României și adaptările tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană, din Tratatul dintre Regatul Belgiei, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Irlanda, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungară, Republica Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (state membre ale Uniunii Europene) și Republica Bulgaria și România privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană, semnat de România la Luxemburg la 25 aprilie 2005 și ratificat prin Legea nr. 157/2005,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se desemnează în calitatea de membru al Parlamentului European, de la 1 ianuarie 2007 până la data validării mandatelor parlamentarilor europeni aleși potrivit legii, următorii 35 de deputați și senatori prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din data de 23 noiembrie 2006, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

BOGDAN OLTEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

TEODOR VIOREL MELEȘCANU

București, 23 noiembrie 2006.

Nr. 43.

Deputații și senatorii români desemnați membri ai Parlamentului European

1. Corlățean Titus	deputat	Grupul parlamentar al PSD	20. Petre Maria	senator	Grupul parlamentar al Alianței D.A. P.N.L.-P.D.
2. Crețu Gabriela	deputat	Grupul parlamentar al PSD	21. Țirle Radu	senator	Grupul parlamentar al Alianței D.A. P.N.L.-P.D.
3. Dumitrescu Cristian Sorin	deputat	Grupul parlamentar al PSD	22. Cioroianu Adrian Mihai	senator	Grupul parlamentar al Alianței D.A. P.N.L.-P.D.
4. Mihalache Sorin Dan	deputat	Grupul parlamentar al PSD	23. Morțun Alexandru Ioan	senator	Grupul parlamentar al Alianței D.A. P.N.L.-P.D.
5. Pașcu Ioan Mircea	deputat	Grupul parlamentar al PSD	24. Șerbu Gheorghe Vergil	senator	Grupul parlamentar al Alianței D.A. P.N.L.-P.D.
6. Podgorean Radu	deputat	Grupul parlamentar al PSD	25. Popeangă Petre	deputat	Grupul parlamentar al PRM
7. Sârbu Daciana Octavia	deputat	Grupul parlamentar al PSD	26. Buruiană Aprodu Daniela	deputat	Grupul parlamentar al PRM
8. Severin Adrian	deputat	Grupul parlamentar al PSD	27. Stănescu Cristian	deputat	Grupul parlamentar al PRM
9. Athanasiu Alexandru	senator	Grupul parlamentar al PSD	28. Mihăescu Eugen	senator	Grupul parlamentar al PRM
10. Crețu Corina	senator	Grupul parlamentar al PSD	29. Moisuc Viorica Georgeta	senator	Grupul parlamentar al PRM
11. Dâncu Vasile	senator	Grupul parlamentar al PSD	30. Kelemen Atilla Béla	deputat	Grupul parlamentar al UDMR
12. Țicău Silvia Adriana	senator	Grupul parlamentar al PSD	31. Ladislau	deputat	Grupul parlamentar al UDMR
13. Bărbulețiu Tiberiu	deputat	Grupul parlamentar al PNL	32. Kónya-Hamar Sandor	deputat	Grupul parlamentar al UDMR
14. Coșea Dumitru Gheorghe Mircea	deputat	Grupul parlamentar al PNL	33. Szabó Károly Ferenc	senator	Grupul parlamentar al UDMR
15. Silaghi Ovidiu Ioan	deputat	Grupul parlamentar al PNL	34. Hellvig Eduard-Raul	deputat	Grupul parlamentar al PC
16. Vălean Adina-Ioana	deputat	Grupul parlamentar al PNL	35. Ciornei Silvia	senator	Grupul parlamentar al PC
17. Anastase Roberta Alma	deputat	Grupul parlamentar al PD	36. Gaț Ovidiu Victor	deputat	Grupul parlamentar al minorităților naționale
18. Marinescu Marian-Jean	deputat	Grupul parlamentar al PD			
19. Iacob Ridzi Monica Maria	deputat	Grupul parlamentar al PD			

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE**

**pentru aderarea Guvernului României la Convenția
privind Organizația Hidrografică Internațională,
adoptată la Monaco la 3 mai 1967**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Guvernul României aderă la Convenția privind Organizația Hidrografică Internațională, adoptată la Monaco la 3 mai 1967 și intrată în vigoare la 22 septembrie 1970.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI
TEODOR VIOREL MELEȘCANU

București, 9 noiembrie 2006.
Nr. 414.

CONVENȚIE

privind Organizația Hidrografică Internațională*)

Având în vedere că Biroul Hidrografic Internațional a fost înființat în luna iunie 1921 pentru a contribui la realizarea unei navigații mai simple și mai sigure în întreaga lume prin perfecționarea hărților și a documentelor nautice, dorind să continue pe o bază interguvernamentală cooperarea lor în domeniul hidrografiei, guvernele părți la prezenta convenție au convenit următoarele:

ARTICOLUL I

Prin prezenta convenție se înființează Organizația Hidrografică Internațională, denumită în continuare *Organizația*, al cărei sediu va fi la Monaco.

ARTICOLUL II

Organizația va avea o natură consultativă și pur tehnică. Scopurile Organizației vor fi următoarele:

- a) coordonarea activităților oficiilor hidrografice naționale;
- b) atingerea celei mai mari uniformități posibile în hărțile și în documentele nautice;
- c) adoptarea de metode sigure și eficiente pentru desfășurarea și utilizarea cercetărilor hidrografice;
- d) dezvoltarea științelor în domeniul hidrografiei și a tehnicilor utilizate în oceanografia descriptivă.

ARTICOLUL III

Membrii Organizației sunt guvernele părți la prezenta convenție.

ARTICOLUL IV

Organizația va cuprinde:

- Conferința Hidrografică Internațională, denumită în continuare *Conferința*;
- Biroul Hidrografic Internațional, denumit în continuare *Biroul*, administrat de Comitetul director.

ARTICOLUL V

Funcțiile Conferinței vor fi:

- a) să dea directive generale referitoare la funcționarea și activitatea Organizației;
- b) să aleagă membrii Comitetului director și președintele acestuia;
- c) să examineze rapoartele care îi sunt adresate de către Birou;
- d) să ia decizii referitoare la toate propunerile de natură tehnică sau administrativă care îi sunt înaintate de către guvernele membre sau de către Birou;
- e) să aprobe bugetul, cu o majoritate de două treimi din numărul guvernelor membre reprezentate la Conferință;
- f) să adopte, cu o majoritate de două treimi din numărul guvernelor membre, amendamente la Reglementările generale și la Reglementările financiare;
- g) să adopte, cu majoritatea menționată la paragraful precedent, orice reglementări specifice care se pot dovedi a fi necesare, îndeosebi asupra statutului directorilor și personalului Biroului.

ARTICOLUL VI

1. Conferința va fi compusă din reprezentanții guvernelor membre. Ea se va reuni în sesiuni ordinare la fiecare 5 ani. O sesiune extraordinară a Conferinței poate fi ținută la cererea guvernelor membre sau a Biroului, pe baza aprobării majorității guvernelor membre.

2. Conferința va fi convocată de către Birou, pe baza unei informări anterioare cu cel puțin 6 luni. Împreună cu informarea va fi prezentată o agendă de lucru provizorie.

3. Conferința va alege președintele și vicepreședintele.

4. Fiecare guvern membru va avea un vot. Cu toate acestea, pentru votul asupra problemelor la care se face

referire în art. V lit. b), fiecare guvern va avea un număr de voturi determinat de o scală stabilită în raport cu tonajul flotelor sale.

5. Deciziile Conferinței vor fi luate prin majoritatea simplă a guvernelor membre reprezentate la Conferință, cu excepția cazurilor în care prezenta Convenție prevede altfel. Atunci când voturile „pentru” și „contra” sunt egale, președintele Conferinței va fi împuternicit să ia o decizie. În cazul rezoluțiilor care trebuie inserate în Repertoriul rezoluțiilor tehnice, majoritatea va cuprinde voturile „pentru” ale cel puțin unei treimi din numărul guvernelor membre.

6. Între sesiunile Conferinței Biroul poate consulta guvernele membre, prin corespondență, asupra problemelor referitoare la funcționarea tehnică a Organizației. Procedura de votare va fi conform prevederilor paragrafului 5, majoritatea fiind calculată în acest caz pe baza numărului total de membri ai Organizației.

7. Conferința va constitui propriile sale comitete, inclusiv Comitetul financiar la care se face referire în art. VII.

ARTICOLUL VII

1. Supervizarea administrării financiare a Organizației va fi exercitată de către un comitet financiar, în care fiecare guvern membru poate fi reprezentat de un delegat.

2. Comitetul financiar se va reuni pe timpul sesiunilor Conferinței. El se poate reuni în sesiuni extraordinare.

ARTICOLUL VIII

Pentru îndeplinirea obiectivelor definite la art. II, responsabilitățile Biroului vor fi, în mod special, următoarele:

- a) să realizeze o apropiere permanentă între oficiile hidrografice naționale;
- b) să studieze orice probleme referitoare la hidrografie și la științele și tehnicile adiacente și să colecteze documentele necesare;
- c) să promoveze schimbul de hărți și de documente nautice dintre oficiile hidrografice ale guvernelor membre;
- d) să pună în circulație documentele adecvate;
- e) să ofere îndrumare și consiliere, la cerere, îndeosebi țărilor angajate în înființarea sau dezvoltarea serviciilor lor hidrografice;
- f) să încurajeze coordonarea cercetărilor hidrografice cu activități oceanografice relevante;
- g) să extindă și să faciliteze aplicarea cunoștințelor oceanografice pentru beneficiul navigatorilor;
- h) să coopereze cu organizații internaționale și cu instituții științifice care au obiective apropiate.

ARTICOLUL IX

Biroul va fi compus din Comitetul director și personalul tehnic și administrativ necesar Organizației.

ARTICOLUL X

1. Comitetul director va administra Biroul conform prevederilor prezentei convenții, reglementărilor și directivelor date de Conferință.

2. Comitetul director va fi compus din 3 membri de naționalități diferite, aleși de Conferință, care în continuare vor alege pe unul dintre ei pentru a îndeplini funcția de

*) Traducere.

președinte al Comitetului director. Mandatul pentru membrii Comitetului director va fi de 5 ani. Dacă un post de director devine vacant pe perioada dintre două conferințe, va avea loc o alegere prin corespondență, astfel cum se prevede în Reglementările generale.

3. Președintele Comitetului director va reprezenta Organizația.

ARTICOLUL XI

Funcționarea Organizației va fi reglementată în detaliu de Reglementările generale și de Reglementările financiare, care sunt anexate la prezenta Convenție, dar care nu fac parte integrantă din aceasta.

ARTICOLUL XII

Limbile oficiale ale Organizației vor fi engleza și franceza.

ARTICOLUL XIII

Organizația va avea personalitate juridică. Pe teritoriul fiecăruia dintre guvernele sale membre, aceasta se va bucura, pe baza unui acord cu respectivul guvern membru, de acele privilegii și imunități ce pot fi necesare pentru exercitarea funcțiilor sale și îndeplinirea obiectivelor sale.

ARTICOLUL XIV

Cheltuielile necesare pentru funcționarea Organizației vor fi realizate:

- a) din contribuțiile anuale ordinare ale guvernelor membre, conform unei scale bazate pe tonajul flotelor lor;
- b) din donații, moșteniri, subvenții și alte surse, cu aprobarea Comitetului financiar.

ARTICOLUL XV

Oricărui guvern membru, care rămâne în urmă cu plata contribuțiilor sale o perioadă de 2 ani, îi vor fi anulate toate drepturile și beneficiile conferite guvernelor membre de prezenta convenție și de reglementări, până când partea cea mai importantă a contribuțiilor a fost plătită.

ARTICOLUL XVI

Bugetul Organizației va fi conceput de către Comitetul director, studiat de Comitetul financiar și aprobat de Conferință.

ARTICOLUL XVII

Orice divergență referitoare la interpretarea sau aplicarea prezentei convenții, care nu este rezolvată prin negociere sau prin bunele oficii ale Comitetului director, la cererea uneia dintre părțile la divergență, va fi supusă unui arbitru desemnat de președintele Curții Internaționale de Justiție.

ARTICOLUL XVIII

1. Prezenta Convenție va fi deschisă pentru semnare la Monaco la 3 mai 1967 și la Legația Principatului Monaco din Paris, de la 1 iunie până la 31 decembrie 1967, de către orice guvern care participă la activitatea Biroului la data de 3 mai 1967.

2. Guvernele la care se face referire în paragraful 1 pot deveni părți la prezenta convenție:

- a) prin semnătură fără rezervare ca ratificare și aprobare; sau
- b) prin semnătură cu ratificare sau aprobare și, ulterior, depunere a unui instrument de ratificare sau de aprobare.

3. Instrumentele de ratificare sau de aprobare vor fi înmânate Legislației Principatului Monaco din Paris, pentru a fi depuse în arhivele Guvernului Principatului Monaco.

4. Guvernul Principatului Monaco va informa guvernele la care se face referire în paragraful 1 și președintele Comitetului director despre fiecare semnătură și despre

depunerea fiecărui instrument de ratificare sau de aprobare.

ARTICOLUL XIX

1. Prezenta convenție va intra în vigoare la 3 luni după data la care 28 de guverne au devenit părți, în conformitate cu prevederile paragrafului 2 al art. XVIII.

2. Guvernul Principatului Monaco va notifica această dată tuturor guvernelor semnatare și președintelui Comitetului director.

ARTICOLUL XX

După intrarea sa în vigoare, prezenta convenție va fi deschisă pentru aderare oricărui guvern al unui stat maritim care solicită acest lucru Guvernului Principatului Monaco, specificând tonajul flotelor sale, și a cărui admitere este aprobată de două treimi din numărul guvernelor membre. Această aprobare va fi notificată de Guvernul Principatului Monaco guvernului în cauză. Prezenta convenție va intra în vigoare pentru acel guvern la data la care acesta a depus instrumentul de aderare la Guvernul Principatului Monaco, care va informa guvernele membre și președintele Comitetului director.

ARTICOLUL XXI

1. Orice parte contractantă poate să propună amendamente la prezenta convenție.

2. Propunerile de amendamente vor fi analizate de Conferință și asupra lor se va decide cu o majoritate de două treimi din numărul guvernelor membre reprezentate la Conferință. Când un amendament propus a fost aprobat de Conferință, președintele Comitetului director va cere Guvernului Principatului Monaco să îl supună atenției tuturor părților contractante.

3. Amendamentul va intra în vigoare, pentru toate părțile contractante, la 3 luni după data la care au fost primite de Guvernul Principatului Monaco notificările aprobării de către două treimi din numărul părților contractante. Acesta din urmă va informa părțile contractante și președintele Comitetului director despre aceste fapt, specificând data intrării în vigoare a amendamentului.

ARTICOLUL XXII

1. După expirarea unei perioade de 5 ani de la intrarea sa în vigoare, prezenta convenție poate fi denunțată de orice parte contractantă prin transmiterea cu cel puțin un an înainte a unei notificări Guvernului Principatului Monaco. Denunțarea va deveni efectivă după data de 1 ianuarie a anului următor și va implica abandonarea de către guvernul în cauză a tuturor drepturilor și beneficiilor ca membru al Organizației.

2. Guvernul Principatului Monaco va informa părțile contractante și președintele Comitetului director despre orice notificare de denunțare pe care o primește.

ARTICOLUL XXIII

După intrarea în vigoare a prezentei convenții, aceasta va fi înregistrată de către Guvernul Principatului Monaco la Secretariatul Națiunilor Unite, conform art. 102 al Cartei sale.

Drept care subsemnații, în mod corect autorizați pentru aceasta, am semnat prezenta convenție.

Adoptată la Monaco la 3 mai 1967, într-un singur exemplar în limbile engleză și franceză, fiecare text fiind în egală măsură autentic, care va fi depus în arhivele Guvernului Principatului Monaco, care va transmite copii certificate tuturor semnatărilor, guvernelor care vor adera și președintelui Comitetului director.

REGLEMENTĂRILE GENERALE ale Organizației Hidrografice Internaționale*)

ARTICOLUL 1

Organizația este o agenție consultativă. Ea nu are autoritate asupra oficiilor hidrografice ale guvernelor părți la convenție.

ARTICOLUL 2

Activitățile Organizației sunt de natură științifică sau tehnică și nu vor include probleme implicând chestiuni de politică internațională.

CONFERINȚA HIDROGRAFICĂ INTERNAȚIONALĂ

ARTICOLUL 3

Conferința se va întruni în sesiuni extraordinare la fiecare 5 ani, la sediul Organizației, la o dată fixată la sfârșitul sesiunii anterioare.

ARTICOLUL 4

Conferința va fi pregătită și organizată de către Birou.

ARTICOLUL 5

Fiecare guvern membru poate fi reprezentat la Conferință de unul sau mai mulți delegați, unul dintre aceștia trebuind să fie, de preferință, directorul oficiului hidrografic național. Niciun delegat al unui guvern membru nu poate vota în locul altor guverne membre. Călătoria și cheltuielile de hotel ale delegaților vor fi achitate de propriile lor guverne.

ARTICOLUL 6

Comitetul director va fi autorizat să invite observatori din:

a) guvernele care nu sunt părți la Convenție: unul sau doi observatori fiecare, dacă sunt propuși de un guvern membru sau de Comitetul director și aprobați de două treimi din numărul guvernelor membre;

b) organizațiile internaționale ale căror activități sunt legate de cele ale Biroului: unul sau, în mod excepțional, doi observatori fiecare. O listă a acestor organizații va fi comunicată anterior de către Comitetul director guvernelor membre, astfel încât acestea să aibă posibilitatea să ridice obiecții sau să sugereze suplimentări;

c) organizațiile naționale ale guvernelor membre care au avut sau pot avea ocazia să colaboreze cu Biroul, în condițiile menționate în paragraful precedent.

ARTICOLUL 7

Limbile de lucru ale Conferinței vor fi engleza, franceza, spaniola și rusa.

ARTICOLUL 8

a) Conferința va examina rapoartele Biroului referitoare la activitatea acestuia de la conferința anterioară. Aceste rapoarte vor fi supuse analizei guvernelor membre cu cel puțin două luni înainte de Conferință.

b) Pentru studiul rapoartelor vor fi desemnate comitetele. Concluziile comitetelor vor fi supuse atenției sesiunii plenare adecvate a Conferinței.

ARTICOLUL 9

a) Cu 12 luni înainte de deschiderea Conferinței, Biroul va invita reprezentanții guvernelor membre să facă propuneri privind problemele pe care doresc să le pună în discuție la Conferință. Cu cel puțin 8 luni înainte de Conferință, aceste propuneri, precum și cele ale Biroului vor fi comunicate tuturor guvernelor membre.

b) Propunerile înaintate după acea dată vor fi acceptate numai dacă sunt semnate de reprezentanții a cel puțin 3 guverne membre.

c) Propunerii pot fi, de asemenea, înaintate pe durata Conferinței. Ele trebuie să fie semnate, în plus față de delegația care le propune, de alte două delegații, care, fără a fi în mod necesar de acord cu propunerea, sprijină discutarea acesteia de către Conferință. Astfel de propuneri trebuie să fie înaintate președintelui Conferinței și nu pot fi discutate decât după 24 de ore de la anunțarea lor oficială.

ARTICOLUL 10

a) Dacă Conferința nu a decis în mod special altfel, sesiunilor extraordinare le vor fi aplicate următoarele reguli de procedură.

b) Delegații guvernelor membre la sesiunile extraordinare vor fi aleși astfel încât aceștia să fie documentați asupra problemelor puse în discuție.

COMITETUL FINANCIAR

ARTICOLUL 11

a) Între conferințe, Comitetul financiar poate să se întrunească în sesiuni extraordinare, la cererea a cel puțin 3 guverne membre sau a Comitetului director. Comitetul director va consulta Comitetul financiar, prin corespondență, referitor la bugetele anuale și pe 5 ani, precum și asupra transferurilor de credite între capitolele bugetare, conform prevederilor art. 8 și 10 din Reglementările financiare, și asupra altor probleme financiare sau administrative importante.

b) Datele întrunirilor Comitetului financiar vor fi fixate de către președinte, în acord cu Comitetul director.

c) Președintele Comitetului financiar va fi ales la prima sesiune plenară a Conferinței. El va fi ajutat de un vicepreședinte care va fi ales cu aceeași ocazie. În cazul în care președintele demisionează sau anumite circumstanțe îl împiedică să își îndeplinească sarcinile specifice, vicepreședintele îl va înlocui în mod automat. Un nou vicepreședinte va fi atunci ales de guvernele membre prin corespondență și această procedură se va aplica, de asemenea, și în cazul vicepreședintelui.

d) Sarcinile președintelui și ale vicepreședintelui vor continua în mod normal pentru perioada de 5 ani dintre conferințe.

ARTICOLUL 12

a) Pe timpul sesiunii ordinare Comitetul financiar:

- (i) va examina și va recomanda spre aprobare Comitetului director raportul financiar pentru perioada financiară anterioară de 5 ani;
- (ii) va examina și va recomanda spre aprobare bugetul pentru perioada financiară următoare de 5 ani;
- (iii) va examina și va da cel puțin un aviz preliminar asupra bugetului pentru anul ce urmează Conferinței.

Aceste recomandări și consultări sunt înaintate Conferinței.

b) Între sesiunile sale ordinare, lucrând de regulă prin corespondență, Comitetul financiar:

- (i) va examina și va recomanda spre aprobare bugetul pentru anul financiar următor;

*) Traducere.

- (ii) va examina și va comenta raportul anual, partea a 2-a „Finanțe“, înaintat de Comitetul director, referitor la administrarea financiară de către Comitetul director pe perioada anului financiar precedent;
- (iii) va studia orice întrebări referitoare la finanțe, pe care Comitetul director sau statele membre pot să le înainteze.

ARTICOLUL 13

Avizul și recomandările Comitetului financiar vor fi validate de o majoritate de două treimi din numărul voturilor exprimate pe durata sesiunilor acestuia sau prin corespondență. Fiecare guvern membru va avea un vot.

ARTICOLUL 14

Președintele și vicepreședintele Comitetului financiar se vor întâlni cu Comitetul director periodic și preferabil de două ori pe an. Se va întocmi un raport al fiecărei întâlniri și acesta va fi înaintat statelor membre de către Comitetul director, după ce s-a căzut de acord asupra conținutului acestuia cu președintele și cu vicepreședintele Comitetului financiar.

BIROUL HIDROGRAFIC INTERNAȚIONAL

ARTICOLUL 15

În conformitate cu prevederile art. VIII din Convenție, Biroul va susține activitățile tehnice și științifice necesare pentru atingerea obiectivelor Organizației.

ARTICOLUL 16

Pentru relațiile sale cu Biroul, fiecare guvern membru va desemna un reprezentant oficial, de preferință pe șeful oficiului său hidrografic.

ARTICOLUL 17

Biroul va menține o comunicare apropiată cu oficiile hidrografice ale guvernelor membre. El poate, de asemenea, să corespundă cu organizațiile științifice înrudite ale guvernelor membre, cu condiția să îl informeze pe reprezentantul oficial al guvernului respectiv, desemnat potrivit art. 16. Mai mult decât atât, Biroul poate corespunde cu organisme similare ale altor guverne și cu organizații internaționale.

ARTICOLUL 18

Biroul va aduce la cunoștință oficiilor hidrografice sau altor oficii competente ale guvernelor membre orice lucrare hidrografică cu caracter internațional și problemele de interes general care pot fi utile pentru studiu sau de susținut. Biroul se va strădui să rezolve aceste probleme sau să susțină aceste lucrări căutând realizarea colaborării necesare dintre guvernele membre.

ARTICOLUL 19

Pentru a abilita Biroul să-și atingă scopul, oficiile hidrografice ale guvernelor membre vor înainta copii ale noilor lor publicații și noilor ediții ale hărților lor de navigație, precum și lucrări sau documente publicate de ele sau de alte oficii din țările lor, care pot prezenta interes.

ARTICOLUL 20

Biroul va satisface, pe cât posibil, toate cererile reprezentanților guvernelor membre, referitoare la informare sau consiliere, legate de activitatea sa. De regulă, problemele care pot fi rezolvate direct între două oficii hidrografice naționale nu vor fi înaintate Biroului.

ARTICOLUL 21

Biroul va realiza și va distribui publicațiile la care se face referire în art. 32—35, precum și orice alte documente cerute de Conferință.

ARTICOLUL 22

În comunicările lor cu Biroul, reprezentanții guvernelor membre pot utiliza alte limbi decât cele oficiale ale Organizației, dar Biroul nu va putea fi făcut responsabil de întâzieri sau de interpretările eronate care pot rezulta.

COMITETUL DIRECTOR

ARTICOLUL 23

a) Comitetul director va administra Biroul conform prevederilor Convenției, reglementărilor și directivelor Conferinței.

b) Comitetul director va fi responsabil pentru desfășurarea de către Birou a sarcinilor tehnice și științifice pe care acesta le-a primit.

c) Comitetul director, având în vedere activitatea comitetelor și a grupurilor de lucru, va prezenta la toate conferințele ordinare o propunere de program de buget, conținând programul de lucru care trebuie desfășurat în perioada următoare și implicațiile financiare legate de acesta, pentru a fi analizat, discutat și votat la o sesiune plenară. Planul trebuie să fie distribuit tuturor statelor membre cu cel puțin 4 luni înainte de Conferință.

ARTICOLUL 24

În perioada dintre două conferințe, dacă nu există prevederi contrare în Convenție sau în reglementări, Comitetul director va lua orice decizie tehnică sau administrativă care poate fi necesară, cu rezerva că aceasta va fi înaintată spre informare următoarei conferințe.

ARTICOLUL 25

a) Dacă Comitetul director consideră că anumite chestiuni trebuie înaintate guvernelor membre pentru soluționare, el va trimite o scrisoare circulară reprezentanților acestora, conform paragrafului 6 al art. VI din Convenție, cerându-le să notifice Biroului opinia guvernelor lor.

b) Atunci când voturile „pentru“ și „împotriva“ sunt egale, chestiunea va fi înaintată următoarei conferințe.

ARTICOLUL 26

Dacă circumstanțele împiedică respectarea procedurilor cuprinse în reglementări, Comitetul director va lua deciziile necesare și va informa imediat guvernele membre despre acest fapt.

ARTICOLUL 27

a) Directorii vor fi aleși pentru o perioadă de 5 ani, conform art. 36—47.

b) Directorii pot fi eligibili pentru al doilea mandat de 5 ani.

c) Un candidat trebuie să aibă mai puțin de 66 de ani în anul alegerii sau realegerii sale.

d) Când un director este ales într-un post vacant care apare în perioada dintre conferințe, mandatul său se va încheia în același moment ca și cel al predecesorului său, dacă acesta și-ar fi menținut postul.

ARTICOLUL 28

Sarcinile Comitetului director se vor încheia în ultima zi a lunii august de după alegerea unui nou comitet director la o conferință hidrografică internațională. Noul comitet director își va asuma responsabilitățile pe data de 1 septembrie.

ARTICOLUL 29

Un director care nu a fost în măsură să își îndeplinească sarcinile o perioadă de 6 luni consecutive sau o perioadă cumulată de 12 luni din timpul mandatului său va înceta automat să fie director.

ARTICOLUL 30

a) Conform art. 10 din Convenție, președintele este conducătorul Comitetului director. Președintele și ceilalți 2 directori vor avea fiecare responsabilități specifice pentru una sau mai multe ramuri de activitate ale Biroului, dar Comitetul director va delibera asupra tuturor problemelor importante.

b) Când toți membrii Comitetului director sunt prezenți și nu se poate ajunge la o unanimitate de vederi, decizia va fi luată de președinte cu concursul altui director. În cazurile în care ceilalți 2 directori nu sunt de acord cu președintele, problema poate fi înaintată de Comitetul director către guvernele membre.

c) Dacă numai 2 directori sunt disponibili și o decizie nu poate fi amânată, punctul de vedere al președintelui sau al înlocuitorului acestuia va prevala.

ARTICOLUL 31

Personalul Biroului va fi sub controlul Comitetului director. Acesta va consta în funcționari și asistenți tehnici și administrativi. Personalul va fi numit de Comitetul director în funcție de necesități.

PUBLICAȚII

ARTICOLUL 32

La începutul fiecărui an Biroul va publica un raport asupra activităților sale, invitând guvernele membre să comenteze asupra acestuia într-o perioadă de 3 luni de la publicare. Biroul va înainta apoi toate comentariile primite împreună cu răspunsurile Biroului către guvernele membre prin scrisoare circulară.

ARTICOLUL 33

a) Biroul va realiza Anuarul, oferind toate informațiile necesare despre oficiile hidrografice ale guvernelor membre și, în măsura în care aceste informații pot fi obținute, despre oficiile hidrografice ale altor guverne.

b) Anuarul va include adresele reprezentanților oficiali desemnați conform art. 16, precum și următoarele informații:

- (i) o listă cuprinzând guvernele care au participat la activitatea Biroului de la data creării acestuia până la data intrării în vigoare a Convenției;
- (ii) o listă cuprinzând guvernele membre;
- (iii) o listă cuprinzând guvernele care au denunțat Convenția conform art. XXII;
- (iv) un tabel cuprinzând tonajele flotelor guvernelor membre;
- (v) un tabel cuprinzând părțile, contribuțiile și numărul de voturi ale guvernelor membre.

ARTICOLUL 34

a) Biroul va realiza două publicații periodice: Revista Hidrografică Internațională și Buletinul Hidrografic Internațional.

b) Revista Hidrografică Internațională va conține articole referitoare la hidrografie și la științele și tehnicile înrudite, precum și asupra oricăror alte subiecte de interes general pentru Organizație și pentru diferitele oficii hidrografice.

c) Buletinul Hidrografic Internațional va apărea mai frecvent decât revista și va conține probleme de moment și informații de natură temporară sau urgente. Această publicație va conține, de asemenea, informații asupra activității planificate și desfășurate de către guvernele membre.

ARTICOLUL 35

Biroul va realiza publicații speciale privind subiectele tehnice de interes pentru oficiile hidrografice.

ALEGERI

ARTICOLUL 36

Directorii vor fi aleși de către Conferință, în conformitate cu prevederile art. V b), art. VI paragraful 4 și art. X paragraful 2 din Convenție. Alegerea va avea loc prin vot secret, ca prim punct pe agenda primei întruniri plenare, după terminarea activității în cadrul comitetelor.

ARTICOLUL 37

a) Pentru alegerea directorilor, fiecare guvern membru va avea două voturi; acele guverne care au flote cu tonaje de 100.000 tone sau mai mari vor dispune de voturi suplimentare, conform tabelului următor:

Tonaj brut	Voturi suplimentare
100.000—499.999	1
500.000—1.999.999	2
2.000.000—7.999.999	3
8.000.000 și peste	4

b) Estimările tonajelor vor fi făcute în conformitate cu art. 5 din Reglementările financiare.

ARTICOLUL 38

Fiecare guvern membru poate nominaliza un candidat care va fi de naționalitatea țării care îl propune. Dacă este posibil, nominalizările vor ajunge la Birou cu cel puțin 3 luni înainte de Conferință. Lista candidaților va fi închisă cu 3 zile înainte de deschiderea Conferinței.

ARTICOLUL 39

Fiecare candidat trebuie să aibă experiență considerabilă pe mare și cunoștințe extinse de hidrografie practică și navigație. În cadrul alegerilor trebuie să fie luate în considerare numai abilitățile administrative și tehnice ale candidaților. Niciun grad anume sau alt statut nu le este necesar.

ARTICOLUL 40

Fiecare nominalizare va fi însoțită de o notă conținând calificările candidatului pentru postul respectiv. Pentru a facilita comparația dintre calificările candidaților, declarațiile de serviciu vor fi alcătuite într-o manieră uniformă, după cum urmează:

Generalități

1. Nume
2. Naționalitate
3. Data nașterii
4. Titluri și decorații

Studii și promovări

5. Studii (perioade, inclusiv calificări speciale sau specializări)
6. Limbi (vorbit și citit)
7. Promovări

Activitate

8. În serviciul hidrografic:
  - a) pe mare (perioade și funcții)
  - b) pe uscat (perioade și funcții)
9. În afara serviciului hidrografic:
  - a) pe mare (perioade și funcții)
  - b) pe uscat (perioade și funcții)

Activități științifice

10. Publicații
11. Premii și activitatea de cercetare
12. Societăți științifice (membru, în trecut sau prezent)

Informații suplimentare

(Semnătura candidatului și a autorității care înaintează propunerea)

ARTICOLUL 41

a) Numele candidaților împreună cu declarațiile de serviciu vor fi publicate de Comitetul director de îndată ce sunt primite.

b) Biroul va centraliza listele cuprinzând numele propuse și le va prezenta, împreună cu declarațiile de serviciu, fiecărei delegații, la deschiderea Conferinței.

ARTICOLUL 42

a) Vor avea loc 3 alegeri separate, una pentru fiecare membru al Comitetului director.

b) Pentru înregistrarea voturilor lor, la alegerea membrilor Comitetului director, la fiecare dintre cele 3 alegeri, delegații vor înscrie, pe un număr de buletine de vot egal cu numărul de voturi la care are dreptul fiecare delegație, numele candidatului pe care doresc să îl aleagă.

c) În cadrul fiecărei alegeri succesive, candidatul care este votat trebuie să fie de naționalitate diferită față de cel deja ales.

d) Orice buletin de vot care nu este completat în strictă conformitate cu lit. b) și c) va fi anulat.

ARTICOLUL 43

a) Cei 3 candidați de naționalități diferite, care primesc cel mai mare număr de voturi în cele 3 alegeri diferite, vor fi considerați aleși.

b) În cadrul fiecărei alegeri, în cazul în care 2 sau mai mulți candidați primesc un număr egal de voturi, se va organiza o nouă alegere pentru a determina pozițiile relative numai pentru acei candidați care au obținut cel mai mare număr egal de voturi.

ARTICOLUL 44

a) Când cei 3 directori au fost aleși, se va organiza între aceștia o alegere separată pentru funcția de președinte al Comitetului director. În acest scop, delegații vor înscrie pe buletinele de vot ce le-au fost alocate numele directorului pe care doresc să îl aleagă președinte.

b) Numărul de voturi obținut de către fiecare director va determina ordinea în care directorii pot fi chemați să îl înlocuiască pe președintele ales.

c) În caz de egalitate, va fi desfășurată o nouă alegere pentru a determina pozițiile relative ale directorilor care au obținut același număr de voturi.

ARTICOLUL 45

Când alegerile s-au terminat, președintele Conferinței îi va invita pe directorii nou-aleși să ia în primire funcțiile, începând cu prima zi a lunii septembrie de după alegerea lor.

ARTICOLUL 46

a) Dacă un post de director devine vacant în perioada dintre două conferințe și mai sunt peste 2 ani până la următoarea conferință, Comitetul director va organiza o alegere interimară, prin corespondență, pentru ocuparea postului vacant.

b) În acest caz, Biroul va invita guvernele membre să trimită liste de candidați conform art. 38 și 40. La primirea acestor liste, alegerea va fi făcută cu respectarea unei proceduri foarte apropiate de cea descrisă în art. 41—43.

c) În completarea procedurii sus-menționate, Comitetul director va notifica imediat guvernelor membre rezultatele alegerii și îl va invita pe directorul ales să își ia în primire prerogativele.

ARTICOLUL 47

Un director ales pentru a completa o vacanță de post va ocupa locul al treilea între directori.

REGLEMENTĂRILE FINANCIARE ale Organizației Hidrografice Internaționale*)

ARTICOLUL 1

Administrarea financiară a Biroului va fi executată în conformitate cu prevederile art. V, VII, XIV și XVI din Convenție și ale art. 11 și 14 din Reglementările generale.

BUGETUL ORDINAR**ARTICOLUL 2**

a) Bugetul va fi stabilit și calculat pentru o perioadă de 5 ani, începând cu 1 ianuarie 1998, pe baza francului francez.

b) Anul financiar al Biroului va coincide cu anul calendaristic gregorian.

ARTICOLUL 3

Orice echilibrare a veniturilor și cheltuielilor în prezentarea bugetului va fi interzisă.

ARTICOLUL 4

Contribuțiile anuale ale guvernelor părți la Convenție vor fi plătibile în franci francezi și vor fi plătite în conturile bancare ale Biroului.

Aceste contribuții vor fi determinate după următoarele reguli:

a) fiecare guvern va subscrie două părți;

b) acele guverne care au flote cu tonaj brut total egal sau mai mare de 100.000 TRB vor contribui cu părți suplimentare, în conformitate cu scala următoare:

Tonaj brut	Părți suplimentare
100.000—249.999	1
250.000—454.999	2
455.000—719.999	3
720.000—1.049.999	4
1.050.000—1.449.999	5
1.450.000—1.924.999	6
1.925.000—2.479.999	7
2.480.000—3.119.999	8
3.120.000—3.849.999	9
3.850.000—4.674.999	10
4.675.000—5.599.999	11
5.600.000—6.629.999	12
6.630.000—7.769.999	13
7.770.000—9.024.999	14
9.025.000—10.399.999	15
10.400.000—11.899.999	16
11.900.000—13.529.999	17
13.530.000—15.294.999	18

*) Traducere.

Tonaj brut	Părți suplimentare
15.295.000—17.199.999	19
17.200.000—19.249.999	20
19.250.000—21.449.999	21
21.450.000—23.804.999	22
23.805.000—26.319.999	23
26.320.000—28.999.999	24
29.000.000 și mai sus	25 (max.)

c) Valoarea unei părți, în franci francezi, este indicată în bugetul anual al B.H.I., aprobată de majoritate în Comitetul financiar, astfel cum se prevede în art. 8.

ARTICOLUL 5

În aplicarea Convenției și Reglementărilor generale și financiare, cifrele tonajelor guvernelor membre vor fi obținute prin adăugarea la șase șeptimi din deplasamentul total al navelor de luptă mai mari de 100 tone a tonajului brut al tuturor celorlalte nave mai mari de 100 tone.

ARTICOLUL 6

a) Comitetul director va actualiza un tabel cuprinzând tonajele naționale înainte de fiecare conferință ordinară. Cu 7 luni înainte de Conferință, Biroul va cere guvernelor membre să comunice cifrele tonajului începând cu data de 1 iulie din anul care precede acea conferință. Cu două luni înainte de Conferință, Biroul va distribui guvernelor membre tabelul actualizat cuprinzând tonajele.

b) Acest tabel cuprinzând tonajele naționale și cel cuprinzând părțile și voturile vor fi supuse aprobării Conferinței și vor intra în vigoare la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a avut loc Conferința. Exceptând cazurile prevăzute la lit. c) și d), aceste tabele trebuie să rămână în vigoare până la data de 31 decembrie a anului în care va avea loc Conferința următoare.

c) Când un guvern dorește să adere la Convenție, va declara valoarea tonajului flotelor sale. Comitetul director va introduce această valoare în tabelul cuprinzând tonajele imediat ce aderarea devine efectivă.

d) Un guvern care dorește să amendeze cifra tonajului care apare în tabelul cuprinzând tonajele trebuie să notifice tonajul modificat, cu cel puțin 6 luni înainte de începerea noului an financiar.

ARTICOLUL 7

Principatul Monaco se va bucura de un tratament special. Având în vedere că acesta oferă gratuit Biroului facilități importante, nu va plăti nicio contribuție și își va păstra dreptul de vot.

ARTICOLUL 8

a) Comitetul director va elabora proiectul de buget estimat pentru 5 ani și îl va înainta guvernelor membre spre examinare, cu cel puțin 3 luni înainte de sesiunea Comitetului financiar.

b) Între conferințe, Comitetul director va supune Comitetului financiar, în luna martie a fiecărui an, estimările de buget pentru anul financiar următor. Analizând estimările de buget, Comitetul financiar va face recomandările necesare pentru ajustarea veniturilor și cheltuielilor anticipate, în scopul asigurării stabilității financiare a Organizației.

Acele recomandări care includ o creștere a nivelului contribuțiilor sau a nivelului total al costurilor operaționale, mai mari decât cele aprobate de Conferință în bugetul pe

5 ani, vor fi înaintate de către Comitetul director guvernelor membre, pentru aprobare cu o majoritate de două treimi din numărul acestora.

Alte recomandări asupra bugetului anual vor fi înaintate de Comitetul director guvernelor membre pentru comentarii și aprobate cu o majoritate de două treimi din numărul voturilor primite în perioada de 3 luni de la data distribuirii scrisorii care solicita comentarii și aprobare.

c) Ajustările contribuțiilor vor fi făcute prin modificarea valorii părții, care va deveni efectivă începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

ARTICOLUL 9

Comitetul director va executa bugetul. Conform prevederilor art. 11, Comitetul director se va asigura că angajamentele și cheltuielile sunt conforme cu prevederile bugetare.

ARTICOLUL 10

Transferurile de credite pot fi permise cu scopul de a modifica sumele pentru acoperirea diferitelor capitole. Acestea nu trebuie să ducă la crearea de noi capitole bugetare.

Comitetul director poate face transferuri de credite cu condiția ca aceste transferuri să nu depășească 10% din estimarea totală a valorii oricăruia dintre capitolele respective. Aceste transferuri vor fi raportate, cu justificările necesare, în secțiunea financiară a Raportului anual.

Transferurile de sume mai mari vor necesita autorizarea prealabilă a Comitetului financiar.

ARTICOLUL 11

După închiderea perioadei financiare corespunzătoare unui buget, nicio categorie de obligații financiare nu va mai fi susținută de către acesta. Obligațiile deosebite pot fi îndeplinite pentru încă o perioadă de 3 luni.

TEZAUUR – CAPITAL DE LUCRU

ARTICOLUL 12

Toate fondurile Biroului vor fi sub controlul Comitetului director. Nicio cheltuială care depășește 2.500 FF nu va fi susținută fără aprobarea anterioară a unuia dintre membrii Comitetului director. Plățile care depășesc 25.000 FF necesită aprobarea prealabilă a întregului Comitet director.

ARTICOLUL 13

a) Contribuțiile anuale ale guvernelor membre la bugetul ordinar, astfel cum se specifică în art. 4, vor fi datorate la data de 1 ianuarie a anului financiar corespunzător. Plata trebuie să fie punctuală.

b) O notificare a datei la care s-a plătit contribuția trebuie comunicată Biroului cu promptitudine.

c) Contribuțiile anuale sau părțile din acestea, care nu au fost plătite înainte de data de 1 ianuarie a anului financiar următor, vor fi majorate cu o dobândă de 1% din suma datorată/lună, calculată începând cu acea zi.

ARTICOLUL 14

Un guvern care aderă la Convenție va trebui să își plătească contribuția pentru întregul an, numai dacă aderarea devine efectivă înainte de 1 iulie. Dacă aderarea devine efectivă după acea dată, guvernul respectiv va trebui să plătească numai jumătate din acea contribuție.

ARTICOLUL 15

Contribuțiile deosebite și dobânzile acumulate vor fi evidențiate într-un tabel anexat la raportul despre administrarea financiară, care este înaintat Comitetului financiar de către Comitetul director.

ARTICOLUL 16

Suspendarea drepturilor unui guvern membru ca urmare a prevederilor art. XV din Convenție va fi notificată respectivului guvern membru de către Comitetul director pe data de 1 iulie sau imediat după această dată din anul în care este datorată a treia contribuție anuală. Orice guvern membru care este astfel privat de drepturile sale de membru va rămâne dator Biroului cu suma reprezentând contribuțiile pe 2 ani și dobânda acumulată la data suspendării.

ARTICOLUL 17

a) Oricărui guvern membru care plătește doar o parte din contribuția sa i se va acorda un termen de 2 ani pentru a lichida deficitul, începând cu data primei notificări a biroului. La terminarea acestei perioade, drepturile și beneficiile sale ca membru vor fi suspendate, cu excepția cazului în care suma datorată, inclusiv dobânzile acumulate, sunt plătite.

b) Suspendarea drepturilor în termenii lit. a) va deveni efectivă de la data de 1 iulie a anului în care expiră perioada de 2 ani.

ARTICOLUL 18

Pentru a asigura stabilitatea financiară a Biroului și pentru a evita orice dificultăți de tezurizare, Biroul va avea la dispoziție un capital de lucru a cărui valoare va corespunde, la începutul fiecărui an, valorii a nu mai puțin de jumătate din valoarea contribuțiilor anuale ale guvernelor membre.

FONDUL DE REZERVĂ

ARTICOLUL 19

Biroul va avea la dispoziție un fond de rezervă, a cărui valoare va fi fixată de Conferință. Acest fond este desemnat exclusiv pentru a permite Organizației să facă față cheltuielilor extraordinare. Acesta va fi folosit numai în circumstanțe extraordinare.

CONTROLUL

ARTICOLUL 20

În fiecare an Comitetul director va înainta membrilor Comitetului financiar, pentru comentarii, un raport asupra

administrării financiare în decursul anului financiar anterior. După ce Comitetul director împreună cu președintele Comitetului financiar au studiat toate comentariile primite, Comitetul director va înainta guvernelor membre versiunea finală a proiectului de raport financiar, împreună cu orice comentariu al membrilor și al președintelui Comitetului financiar, pentru aprobarea finală cu o majoritate de două treimi din numărul voturilor primite într-o perioadă de 3 luni de la data distribuirii scrisorii prin care solicita aprobare.

În același timp, Comitetul director va oferi informații asupra valorii proprietăților mobile și imobile ale Organizației.

ARTICOLUL 21

La Conferință va fi numit un auditor extern de către Comitetul financiar; mandatul său de activitate va fi de 5 ani, fiind supus confirmării anuale de către Comitetul financiar. Auditorul extern va verifica lichiditățile din bănci sau la purtător și bunurile disponibile sau negociabile. El va asigura ca fondurile să fie repartizate conform reglementărilor profesionale contabile, ca ele să fie în conformitate cu directivele Conferinței și ca ele să reflecte într-o manieră reală rezultatele activității Organizației la sfârșitul anului.

El va raporta anual asupra conturilor puse la dispoziție de Comitetul financiar. O copie a Raportului anual al auditorului extern va fi atașată proiectului de Raport anual de către Comitetul director pentru membrii Comitetului financiar.

Acest audit poate fi desfășurat în orice moment.

DIZOLVAREA

ARTICOLUL 22

În cazul dizolvării, balanța conturilor Organizației va fi împărțită între guvernele care sunt încă părți la Convenție, în ziua în care aceasta încetează să mai fie efectivă. Orice balanță de credit trebuie împărțită între aceste guverne proporțional cu totalul sumelor cu care au contribuit din anul 1921. Orice debit din balanță va fi împărțit între aceste guverne proporțional cu ultimele lor contribuții anuale.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aderarea Guvernului
României la Convenția privind Organizația Hidrografică
Internațională, adoptată la Monaco la 3 mai 1967**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aderarea Guvernului României la Convenția privind Organizația Hidrografică Internațională, adoptată la Monaco la 3 mai 1967, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 8 noiembrie 2006.
Nr. 1.265.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 732

din 24 octombrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 47 alin. (4) și art. 60 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gáspar	— judecător
Kozsokár Gabor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 47 alin. (4) și art. 60 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Moda Mania” — S.R.L. din Aleșd în Dosarul nr. 1.313/2005 al Judecătoriei Aleșd.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ridicate, întrucât apreciază că dispozițiile de lege criticate nu contravin art. 16 alin. (1) din Constituție, invocat ca fiind încălcat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 iunie 2006 pronunțată în Dosarul nr. 1.313/2005, **Judecătoria Aleșd a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 47 alin. (4) și art. 60 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Moda Mania” — S.R.L. din Aleșd într-o cauză având ca obiect plângerea formulată de aceasta împotriva unui proces-verbal de constatare a contravenției, încheiat în temeiul textelor de lege criticate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că art. 47 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997, republicată, care prevede aplicarea tarifelor de utilizare pentru ocuparea zonei drumurilor, a podurilor, pasajelor, viaductelor, tunelurilor, prin amplasarea supraterană sau subterană a unor construcții, instalații sau panouri publicitare acceptate de administrația drumurilor, contravine art. 16 alin. (1) din Constituție, referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii, fără privilegii și fără discriminări. Neconstituționalitatea textului constă în aceea că permite „Companiei naționale de autostrăzi și drumuri naționale” să sancționeze, „în mod abuziv”, „pecuniar, cu amenzi usturătoare societăți situate chiar în interiorul localității, pentru simplul fapt că au posibilitatea de a intra direct pe drumul național”, ceea ce creează o discriminare

evidentă între societățile comerciale cu acces direct la drumul național și cele cu acces de pe o stradă a localității respective, precum și în aceea că prevede aplicarea unor taxe de utilizare, dar nu și „care sunt aceste tarife”. Cu privire la dispozițiile art. 60 alin. (1) lit. b) din ordonanță nu sunt formulate, distinct, critici de neconstituționalitate.

Judecătoria Aleșd apreciază că prin art. 47 alin. (4) și art. 60 alin. (1) lit. b) din ordonanță nu se creează o discriminare între societățile comerciale cu acces direct la drumul național și societățile comerciale care au același acces de pe o stradă a localității respective, întrucât aceste dispoziții se aplică „tuturor persoanelor fizice sau juridice care au acces direct la drumul național și care se folosesc de beneficiile amplasării construcțiilor pe drumul național, drum care, conform art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997, republicată, ocupă primul loc în ordinea importanței din punct de vedere funcțional și administrativ teritorial, cu consecințe în ce privește clientela și vadul comercial”. Totodată, arată că „prin anexa 4 la Ordinul nr. 1.702/2005 sunt stabilite tarifele de utilizare a zonei autostrăzilor și drumurilor naționale în România”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, întrucât „textele criticate nu conțin, în mod vădit, nici o dispoziție de natură să creeze discriminări ori privilegii — pentru nici o persoană fizică sau juridică —, respectându-se principiul egalității de tratament în fața legilor și a autorităților publice”. Consideră că teza întâi a art. 47 alin. (4) din ordonanța criticată oferă, fără distincție, conform art. 20—22 din ordonanță, posibilitatea oricărei categorii de persoane fizice sau juridice de a ocupa, prin amplasare, zona căilor de comunicație și a altor bunuri aflate pe domeniul public și administrate de Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., în schimbul unor tarife de utilizare. Se mai arată că aceste tarife se constituie venit destinat activității de administrare a bunurilor respective, la dispoziția administratorilor, astfel că reglementarea este chiar în sensul prevederilor art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile ce fac obiectul excepției sunt constituționale. În acest sens, arată că art. 47 alin. (4) și art. 60 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997, republicată, „nu aduc atingere principiului egalității cetățenilor în fața legii, întrucât se aplică tuturor persoanelor aflate în situația reglementată de ipoteza normei juridice, fără a institui privilegii sau discriminări pe considerente arbitrare”. Se invocă deciziile Curții Constituționale nr. 40/1996, nr. 41/1996, precum și

Decizia Plenului Curții nr. 1/1994. Mai arată că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, de exemplu deciziile nr. 18/1996 și nr. 175/2003, principiul egalității în drepturi „are în vedere numai cetățenii, nu și persoanele juridice”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), precum și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 47 alin. (4) și art. 60 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 29 iunie 1998. Art. 60 alin. (1) lit. b) din ordonanță a fost modificat și completat succesiv, în prezent prevederile acestuia fiind cuprinse în articolul unic pct. 1 — referitor la articolul I, punctul 2, alineatul (1) al art. 60 — din Legea nr. 98/2005 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 21/2005 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 387 din 9 mai 2005.

Textele de lege criticate prevăd:

— Art. 47 alin. (4): *„Pentru ocuparea zonei drumurilor, a podurilor, pasajelor, viaductelor, tunelurilor, prin amplasarea supraterană sau subterană a unor construcții, instalații sau panouri publicitare acceptate de administrația drumurilor, se aplică tarife de utilizare, care se constituie ca venituri la dispoziția administratorului, respectiv pentru administrarea, exploatarea, întreținerea, repararea și modernizarea drumurilor publice. Se exceptează perceperea de tarife de utilizare de către administratorii drumului, dacă amplasarea se realizează pe zonele de protecție unde aceștia nu sunt deținători. Perceperea și folosirea acestor tarife de utilizare a zonelor de protecție proprietate privată se realizează de către deținătorul terenului respectiv.”;*

— Art. 60 alin. (1) lit. b): *„(1) Constituie contravenții și se sancționează următoarele fapte: [...]*

b) încălcarea prevederilor art. 16 alin. (2), art. 26, 30, art. 32 alin. (2), art. 43, art. 44 alin. (3), art. 46, art. 47 alin. (1¹) — (5), ale art. 48, 50, 52 și 53 se sancționează cu amendă de la 30.000.000 lei la 40.000.000 lei, aplicată persoanelor fizice sau juridice;”;

Autorul excepției consideră că prin textele de lege menționate sunt încălcate prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”.*

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

În esență, potrivit criticilor de neconstituționalitate formulate, art. 47 alin. (4) și art. 60 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor stabilesc o discriminare evidentă între societățile comerciale cu acces direct la drumul național și cele cu acces de pe o stradă a localității respective și nu prevăd tarifele aplicabile pentru acest acces, ceea ce permite „Companiei naționale de autostrăzi și drumuri naționale” să sancționeze, „în mod abuziv”, „pecuniar, cu amenzi usturătoare societăți situate chiar în interiorul localității, pentru simplul fapt că au posibilitatea de a intra direct pe drumul național”.

Analizând aceste susțineri, Curtea constată că art. 47 alin. (4) din ordonanța criticată prevede că, pentru ocuparea zonei drumului public prin amplasarea unor construcții, instalații sau panouri publicitare, administrația drumurilor aplică tarife de utilizare, iar pentru zona de protecție proprietate privată perceperea și folosirea acestor tarife se realizează de către deținătorul terenului respectiv. Prin urmare, singura distincție pe care acest text de lege o face este cea referitoare la aplicarea și perceperea tarifelor, după cum zona ocupată cu construcții aparține drumului public (situație în care tarifele de utilizare sunt aplicate de administrația drumurilor și sunt destinate administrării, exploatarei, întreținerii, reparării și modernizării drumurilor publice) sau protecției private (situație în care perceperea și folosirea tarifelor de utilizare se efectuează de către deținătorul terenului respectiv). Rezultă că nici una din dispozițiile art. 47 alin. (4) din ordonanță, care în opinia autorului excepției „crează o discriminare evidentă între societățile comerciale cu acces direct la drumul național și cele cu acces de pe o stradă a localității respective”, nu cuprinde vreo prevedere în sensul căreia „Compania națională de autostrăzi și drumuri naționale” sancționează, „în mod abuziv”, „pecuniar, cu amenzi usturătoare societăți situate chiar în interiorul localității, pentru simplul fapt că au posibilitatea de a intra direct pe drumul național”. Așadar, Curtea nu poate reține încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție, referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, chiar dacă aceste prevederi constituționale s-ar aplica și persoanelor juridice, iar nu numai cetățenilor.

Cât privește susținerea că textul de lege este neconstituțional întrucât „prevede aplicarea unor taxe de utilizare”, iar nu și „care sunt aceste tarife”, adică nu stabilește cuantumul lor, Curtea constată că aceasta nu privește un aspect de constituționalitate și, în consecință, nu o poate examina.

Excepția de neconstituționalitate vizează și art. 60 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997, republicată, în redactarea cuprinsă în Legea nr. 98/2005, articol care prevede faptele ce constituie contravenții — între care și încălcarea prevederilor art. 47 alin. (4) — și se sancționează cu amendă. În realitate, în legătură cu aceste prevederi de lege nu sunt formulate critici, ci doar se invocă neconstituționalitatea lor. Întrucât Curtea nu se poate substitui autorului excepției în motivarea ei, nici această susținere nu poate fi reținută.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (1) și (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 47 alin. (4) și art. 60 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Moda Mania” — S.R.L. din Aleșd în Dosarul nr. 1.313/2005 al Judecătoarei Aleșd.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent șef,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 743

din 26 octombrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14, art. 346 alin. 1 și art. 348 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14, art. 346 alin. 1 și art. 348 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Anca Felicia Vlad în Dosarul nr. 37.383/3/2005 al Curții de Apel București — Secția I penală.

La apelul nominal răspunde pentru autoarea excepției avocat Claudiu Purcărescu, iar pentru partea Bogdan Cristian Tomescu, avocat Nicolae Giurumescu. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Având cuvântul, reprezentantul autoarei excepției solicită admiterea excepției de neconstituționalitate așa cum a fost formulată, reiterând argumentele expuse în concluziile scrise depuse la dosarul cauzei.

Reprezentantul părții Bogdan Cristian Tomescu solicită respingerea excepției ca neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că textele de lege criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 aprilie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 37.383/3/2005, **Curtea de Apel București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14, art. 346 alin. 1 și art. 348 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Anca Felicia Vlad în dosarul menționat.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textele de lege criticate „creează posibilitatea ca instanța penală să soluționeze latura civilă indiferent de complexitatea acesteia, neavând la dispoziție mecanismele procedurii civile specifice unei acțiuni civile, situație în care se încalcă dreptul la un proces echitabil față de persoanele care nu au fost subiecți activi ai infracțiunii”. Se arată în acest sens că „dispozițiile procedural-penale permit soluționarea laturii civile conform dispozițiilor legii civile, dar cu aplicarea procedurii penale”, ale cărei mecanisme sunt „improprie și insuficiente pentru a soluționa în mod echitabil latura civilă”. Astfel, „instanța penală care a condamnat inculpatul în lumina specializării penale, va tinde la repararea în natură a prejudiciului suferit [...], prejudiciind involuntar celelalte părți ce nu au fost subiecți ai infracțiunii, în speță terțul subdobânditor de bună-credință. Instanța penală va avea în mod inconștient o atitudine permisivă și favorizantă față de partea vătămată care s-a constituit parte civilă”, astfel încât, „dacă terțul dobânditor nu a fost subiect activ al infracțiunii, acesta fiind introdus în cauză numai pentru soluționarea laturii civile, este evident că posibilitatea lui de a-și exercita drepturile și de a-și apăra interesele este mult diminuată în procesul penal”. Totodată se arată că, în cadrul procesului penal, judecata se face de o instanță penală specializată în mod deosebit pe probleme de drept penal, care nu se poate „aplica în profunzime asupra instituției nulității actului civil”.

Curtea de Apel București — Secția I penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că exercitarea acțiunii civile în procesul penal, cât și la instanța civilă este guvernată de principiul disponibilității, opțiunea aparținând persoanei care exercită acțiunea. Indiferent de calea aleasă, nu se poate susține că se aduce atingere proprietății private sau dreptului la un proces echitabil. Totodată se arată că judecarea celor două acțiuni împreună sau judecarea lor separată constituie aspecte ale procedurii de judecată pe care legiuitorul este liber să le reglementeze în conformitate cu dispozițiile constituționale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului,

Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul, referindu-se și la jurisprudența Curții Constituționale, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că nu poate fi reținută critica textelor de lege ce fac obiectul excepției în raport cu normele constituționale și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră dreptul la un proces echitabil, întrucât prin soluționarea de către aceeași instanță atât a acțiunii penale, cât și a celei civile se asigură o mai promptă, temeinică și completă aflare a adevărului, prin aprecierea unitară a probelor, precum și evitarea pronunțării unei hotărâri contradictorii. În opinia Avocatului Poporului, este nefondată și critica aceluiași text de lege în raport cu normele constituționale referitoare la dreptul de proprietate privată, câtă vreme obligația de despăgubire, instituită de lege în sarcina persoanei care a cauzat prejudiciul, este o garanție legală a dreptului de proprietate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 14, art. 346 alin. 1 și art. 348 din Codul de procedură penală, având următorul cuprins:

— Art. 14: (Obiectul și exercitarea acțiunii civile):

„Acțiunea civilă are ca obiect tragerea la răspundere civilă a inculpatului, precum și a părții responsabile civilmente.

Acțiunea civilă poate fi alăturată acțiunii penale în cadrul procesului penal, prin constituirea persoanei vătămate ca parte civilă.

Repararea pagubei se face potrivit dispozițiilor legii civile:

a) în natură, prin restituirea lucrului, prin restabilirea situației anterioare săvârșirii infracțiunii, prin desființarea totală ori parțială a unui înscris și prin orice alt mijloc de reparare;

b) prin plata unei despăgubiri bănești, în măsura în care repararea în natură nu este cu putință.

De asemenea, se acordă despăgubiri bănești pentru folosul de care a fost lipsită partea civilă.

Acțiunea civilă poate avea ca obiect și tragerea la răspundere civilă pentru repararea daunelor morale, potrivit legii civile.“;

— Art. 346 (Rezolvarea acțiunii civile) alin. 1: *„În caz de condamnare, achitare sau încetare a procesului penal, instanța se pronunță prin aceeași sentință și asupra acțiunii civile.“;*

— Art. 348: (Rezolvarea separată a acțiunii civile): *„Instanța, chiar dacă nu există constituire de parte civilă, se*

pronunță asupra reparării pagubei materiale și a daunelor morale în cazurile prevăzute în art. 17, iar în celelalte cazuri numai cu privire la restituirea lucrului, desființarea totală sau parțială a unui înscris și restabilirea situației anterioare săvârșirii infracțiunii.“

Dispozițiile constituționale pretins încălcate sunt cuprinse în art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, în art. 44 privind dreptul de proprietate privată și în art. 20 alin. (1) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului.

Se invocă, de asemenea, art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost ridicată, Curtea constată că, în realitate, autoarea excepției își întemeiază susținerile de neconstituționalitate a textelor de lege criticate pe compararea procedurii și a modului de soluționare a acțiunii civile în cadrul procesului penal cu soluționarea acesteia în cadrul procesului civil. În opinia sa, spre deosebire de procesul civil, procesul penal nu asigură părților aceleași mijloace procesuale și nici posibilitatea unei examinări la fel de competente a laturii civile, câtă vreme aceasta se realizează de o instanță specializată în drept penal. Apreciază că, din aceste motive, textele de lege criticate, referitoare la exercitarea acțiunii civile în procesul penal, încalcă dreptul la un proces echitabil, precum și dreptul de proprietate privată.

Asemenea critici nu pot fi reținute. Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa, de exemplu în Decizia nr. 495 din 16 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 din 19 ianuarie 2005, că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției. Procedându-se altfel, s-ar ajunge inevitabil la concluzia că, deși fiecare dintre dispozițiile legale este constituțională, numai coexistența lor ar pune în discuție constituționalitatea uneia dintre ele. Cu atât mai mult, examinarea constituționalității unor texte de lege nu se poate realiza prin compararea normelor ce reglementează procedura de judecată în materie civilă și procedura de judecată în materie penală, astfel cum solicită autoarea excepției, în motivarea acesteia.

De altfel, nu poate fi reținută nicio contradicție între textele de lege criticate și drepturile fundamentale invocate, întrucât aceste texte dau expresie dreptului părților la un proces echitabil, prin asigurarea posibilității persoanei vătămate prin săvârșirea unei infracțiuni de a obține, în cadrul aceluiași proces, repararea pagubei suferite. De asemenea, obligația de despăgubire, instituită de lege în sarcina persoanei care a cauzat prejudiciul, este o garanție legală a dreptului de proprietate, în lipsa căreia averea unei persoane, ce constituie obiectul acestui drept, ar fi la discreția oricui, ceea ce înseamnă însăși negarea dreptului respectiv.

În plus, partea vătămată are posibilitatea de a opta, în vederea valorificării pretențiilor sale civile, între exercitarea acțiunii civile în cadrul procesului penal și exercitarea acesteia în afara procesului penal, la instanța civilă, astfel încât nu se poate susține încălcarea, prin textele de lege criticate, a dreptului acesteia la un proces echitabil.

Pentru considerentele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14, art. 346 alin. 1 și art. 348 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Anca Felicia Vlad în Dosarul nr. 37.383/3/2005 al Curții de Apel București — Secția I penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 745

din 26 octombrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 132 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale și a prevederilor art. 29 alin. (6) teza întâi din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 132 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, precum și a dispozițiilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Uton” — S.A. din Onești în Dosarul nr. 675/2006 al Curții de Apel Bacău — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 27 aprilie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 675/2006, **Curtea de Apel Bacău — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 132 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, precum și a dispozițiilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Uton” — S.A. din Onești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile art. 132 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 45 — Libertatea economică și art. 135 — Economia, deoarece creează o stare de nesiguranță a acționarilor în ceea ce privește funcționarea normală a unei societăți comerciale, prin aceea că orice hotărâre a adunării generale a acționarilor poate fi desființată oricând, pentru motive de nulitate absolută, cu consecința desființării tuturor actelor subsecvente acesteia.

În ceea ce privește art. 29 alin. (6) teza întâi din Legea nr. 47/1992, se arată că acestea contravin dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, în temeiul cărora Curtea Constituțională este singura competentă să se pronunțe asupra excepțiilor de neconstituționalitate.

Curtea de Apel Bacău — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, potrivit motivării acesteia, îl reprezintă prevederile art. 132 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, precum și dispozițiile art. 29 alin. (6) teza întâi din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 16 iulie 2004, potrivit cărora:

— Art. 132 alin. (3) din Legea nr. 31/1990: *„Când se invocă motive de nulitate absolută, dreptul la acțiune este imprescriptibil, iar cererea poate fi formulată și de orice persoană interesată.”*;

— Art. 29 alin. (6) teza întâi din Legea nr. 47/1992: *„Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța respinge printr-o încheiere motivată cererea de sesizare a Curții Constituționale. (...)”*

Prevederile legale criticate sunt considerate a fi contrare dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 — Accesul liber la justiție, art. 24 — Dreptul la apărare, art. 44 alin. (1) și (2) privind garantarea și ocrotirea proprietății private și a dreptului de proprietate privată, art. 45 — Libertatea economică, art. 53 — Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 57 — Exercițarea drepturilor și a libertăților, art. 124 — Înfăptuirea justiției, art. 135 — Economia și art. 146 lit. d) privind atribuția Curții Constituționale de a hotărî asupra excepțiilor de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. Prevederile art. 132 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale invocate și în prezenta cauză și cu o motivare similară.

Astfel, prin Decizia nr. 370 din 4 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 30 mai 2006, Curtea a respins excepția și a statuat că prevederile legale criticate nu contravin dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Constituție privind dreptul la un proces echitabil, ci, dimpotrivă, sunt în deplină conformitate cu art. 21 alin. (1)

din Legea fundamentală, asigurând posibilitatea oricărei persoane interesate de a se adresa justiției atunci când se încalcă dispozițiile imperative ale legii.

În ceea ce privește susținerile autoarei excepției, în prezenta cauză, privind îngrădirea dreptului de proprietate al acționarilor unei societăți comerciale și a libertății economice, în general, prin exercitarea unor acțiuni abuzive, Curtea a constatat că nu poate fi reținută nicio contradicție între textul de lege criticat și dispozițiile art. 44 alin. (1) teza întâi și ale art. 45 din Constituție, deoarece instanța de judecată decide asupra legalității și temeiniciei acțiunilor în justiție, fiind astfel ocrotite, prin lege, numai interesele legitime.

Argumentele ce au stat la baza respingerii ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate sunt valabile și în prezenta cauză, neintervenind elemente noi de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții Constituționale.

De asemenea, în prezenta cauză, autoarea excepției invocă și încălcarea dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 24 — Dreptul la apărare, art. 53 — Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 57 — Exercițarea drepturilor și a libertăților, art. 124 — Înfăptuirea justiției, fără a arăta în ce constă contrarietatea dintre textul de lege criticat și dispozițiile din Legea fundamentală.

Curtea constată că prevederile legale criticate, instituind o consacrare legală a regimului juridic al nulității absolute, prin legitimarea procesuală activă a oricărei persoane interesate de a ataca hotărârea adunării generale a acționarilor, atunci când prin aceasta se încalcă o dispoziție legală imperativă de interes public, nu contravin sub niciun aspect dispozițiilor constituționale invocate.

II. Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (6) teza întâi din Legea nr. 47/1992, Curtea constată că s-a mai pronunțat prin mai multe decizii asupra acestui text de lege, prin raportare la aceleași dispoziții din Legea fundamentală invocate și în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 323 din 18 aprilie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 8 mai 2006, a statuat că prevederile art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 sunt norme de procedură pe care instanța în fața căreia a fost invocată excepția de neconstituționalitate este obligată să le aplice în vederea selectării doar a acelor excepții care, potrivit legii, pot face obiectul controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională, ca unică autoritate de jurisdicție constituțională. Această procedură nu permite însă instanței judecătorești să respingă sau să admită excepția de neconstituționalitate, ci doar să se pronunțe asupra oportunității sesizării Curții Constituționale cu soluționarea acesteia, cum, de altfel, a procedat instanța de judecată și în prezenta cauză.

Neintervenind elemente noi care să conducă la o reconsiderare a jurisprudenței Curții, soluția și considerentele pronunțate în decizia menționată își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 132 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale și a prevederilor art. 29 alin. (6) teza întâi din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Uton” — S.A. din Onești în Dosarul nr. 675/2006 al Curții de Apel Bacău — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române și reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române

Având în vedere necesitatea stringentă de aplicare imediată a măsurilor de redresare financiară a societăților feroviare care, din cauza creanțelor, înregistrează obligații de plată neachitate pentru care s-au blocat conturile bancare și s-au instituit titluri executorii, executându-se chiar bunuri care concură la siguranța circulației feroviare, prin neluarea unei măsuri urgente de redresare financiară, nu se mai pot efectua lucrări de întreținere și reparare a infrastructurii feroviare, fapt ce conduce la închiderea circulației feroviare din cauza imposibilității desfășurării traficului feroviar în parametri de siguranță a circulației,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Articolul 21¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române și reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 834 din 9 septembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21¹. — Costurile anuale de funcționare a infrastructurii feroviare publice din România se stabilesc de către compania care administrează infrastructura feroviară, pe baza traficului contractat cu operatorii feroviari, a normativelor tehnice de întreținere și reparație a

infrastructurii feroviare și a proiectelor de reabilitare și/sau de modernizare a infrastructurii.”

Art. II. — Prin derogare de la prevederile art. 5 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române și reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 834 din 9 septembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, pentru anul 2006, cota de profit care se adaugă la diferențele dintre tarifele stabilite pentru transportul feroviar de călători și costurile reale de transport nu poate fi mai mare de 25%.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Constantin Dascălu,
secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea efectuării concedierilor colective în baza prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2003 privind stimularea procesului de restructurare, reorganizare și privatizare a unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat, precum și a societăților comerciale și regiilor autonome subordonate autorităților administrației publice locale, de către Societatea Comercială „Rulmentul” — S.A. Brașov

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2003 privind stimularea procesului de restructurare, reorganizare și privatizare a unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat, precum și a societăților comerciale și regiilor autonome subordonate autorităților administrației publice locale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 569/2003, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă efectuarea concedierilor colective pentru un număr de 600 de salariați, în baza prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2003 privind stimularea procesului de restructurare, reorganizare și privatizare a unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat, precum

și a societăților comerciale și regiilor autonome subordonate autorităților administrației publice locale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 569/2003, cu modificările și completările ulterioare, de către Societatea Comercială „Rulmentul” — S.A. Brașov, aflată în portofoliul Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,

Ion-Mircea Plângu

Președintele Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului,

Teodor Atanasiu

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 22 noiembrie 2006.
Nr. 1.659.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind reguli de ofertare pe piața de echilibrare

În temeiul art. 9 alin. (2), (6) și (7), al art. 11 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și i) din Legea energiei electrice nr. 318/2003, al secțiunilor 6 și 7 din Codul comercial al pieței angro de energie electrică, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 25/2004,

având în vedere referatul de aprobare redactat de Departamentul pieței de energie și în conformitate cu prevederile procesului-verbal al ședinței Comitetului de reglementare al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei din data de 20 noiembrie 2006,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Prețurile din ofertele zilnice pe piața de echilibrare se limitează astfel:

a) diferența dintre cel mai mare preț din oferta zilnică pe perioada unei zile de livrare și cel mai mic preț din

oferta zilnică pe perioada aceleiași zile de livrare, pentru fiecare unitate dispecerizabilă/consumator dispecerizabil, este de maximum 60 lei/MWh;

b) cel mai mare preț din oferta zilnică pe piața de echilibrare corespunzătoare reglajului de creștere de putere se limitează superior la 350 lei/MWh, pe fiecare interval de dispecerizare.

Art. 2. — (1) În momentul primirii fiecărei oferte zilnice, operatorul pieței de echilibrare verifică respectarea cerințelor prevăzute la art. 1 și informează participantul la piața de echilibrare referitor la acceptarea sau respingerea ei.

(2) Oferta zilnică respinsă inițial, care nu este corectată în limita de timp reglementară, este respinsă definitiv și este tratată ca în situația în care nu ar fi fost trimisă.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 decembrie 2006.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă:

a) Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 44/2005 privind limitarea prețurilor de ofertare pe piața de echilibrare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.037 din 22 noiembrie 2005;

b) Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei privind reguli de ofertare pe piața de echilibrare.

Art. 5. — Participanții la piața de energie electrică, precum și Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — Departamentele de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei vor urmări respectarea prevederilor prezentului ordin.

Președintele Autorității Naționale
de Reglementare în Domeniul Energiei,
Nicolae Oprea

București, 20 noiembrie 2006.
Nr. 33.

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

ORDIN **pentru publicarea Poziției comune a Consiliului** **Uniunii Europene 2004/487/PESC privind măsuri** **restrictive suplimentare impuse Liberiei**

În baza art. 3 din Legea nr. 206/2005 privind punerea în aplicare a unor sancțiuni internaționale,

în temeiul art. 4 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 100/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor externe emite prezentul ordin.

Articol unic. — Se dispune publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Poziției comune a Consiliului Uniunii Europene 2004/487/PESC*) privind măsuri restrictive suplimentare impuse Liberiei.

Ministrul afacerilor externe,
Mihai Răzvan Ungureanu

București, 15 septembrie 2006.
Nr. 1.406.

*) Poziția comună este reprodusă în facsimil.

(Acte adoptate conform Titlului V din Tratatul privind Uniunea Europeană)

POZIȚIA COMUNĂ A CONSILIULUI 2004/487/PESC

din 29 aprilie 2004

privind măsuri restrictive suplimentare impuse Liberiei

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE

Având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană și în special Articolul 15,

Întrucât,

- (1) În data de 22 decembrie 2003, Consiliul de Securitate al ONU a adoptat RCSNU 1521 (2003), care revizuieste hotărârea Consiliului de Securitate de a acționa conform Capitolului VII prin încetarea măsurilor prevăzute de RCSNU 1343 (2001) și alte rezoluții conexe, și prevăzând măsuri restrictive revizuite pentru a fi impuse Liberiei.
- (2) În data de 10 februarie 2004, Consiliul a adoptat Poziția Comună 2004/137/PESC⁽¹⁾ cu privire la măsurile restrictive împotriva Liberiei.
- (3) În data de 12 martie 2004, Consiliul de Securitate al ONU a adoptat RCSNU 1532 (2004) prin care se impune o blocare a fondurilor, a altor active financiare și a resurselor economice deținute sau controlate direct sau indirect de către Charles Taylor, Jewell Howard Taylor și Charles Taylor Jr. și/sau de către alte persoane desemnate de către Comitetul instituit conform RCSNU 1521 (2003), precum și fondurile, alte active financiare și resurse economice deținute de către entități în proprietatea, sau sub controlul direct sau indirect al oricărui dintre aceștia sau al altor persoane acționând în numele acestora, sau

---

¹ JO L 40, 12.2.2004, p. 35.

conform directivelor acestora, așa cum au fost desemnate de către Comitetul instituit conform RCSNU 1521.

- (4) Consiliul de Securitate al ONU și-a exprimat intenția de a decide dacă și în ce mod va pune la dispoziția guvernului liberian fondurile și resursele economice blocate conform RCSNU 1532 (2004), în cazul în care acest guvern va institui un mecanism transparent de contabilitate și audit pentru a asigura utilizarea responsabilă a veniturilor în beneficiul direct al poporului liberian.
- (5) Comunitatea trebuie să acționeze pentru aplicarea anumitor măsuri,

ADOPTĂ PREZENTA POZIȚIE COMUNĂ:

Articolul 1

1. Conform condițiilor prevăzute de RCSNU 1532 (2004), toate fondurile și resursele economice deținute sau controlate, direct sau indirect, de către fostul președinte liberian Charles Taylor, membrii apropiați ai familiei sale, în special Jewell Howard Taylor și Charles Taylor Jr., înalți oficiali ai fostului regim Taylor și de către orice alte persoane fizice asociate cu aceștia, precum și fonduri și alte active financiare și resurse economice deținute de către entități în proprietatea sau sub controlul direct sau indirect al oricăror dintre aceștia sau al altor persoane acționând în numele acestora sau conform directivelor acestora, așa cum au fost desemnate de către Comitetul instituit conform alin. 21 din RCSNU 1521 (2003) („Comitetul”) vor fi blocate.
2. Nici un fel de fonduri sau resurse economice nu vor fi puse, direct sau indirect, la dispoziția sau în beneficiul persoanelor fizice sau juridice, entităților sau organismelor la care se face referire în aliniatul 1.

3. Excepții vor fi făcute în ceea ce privește fondurile sau resursele economice care reprezintă:

- a. necesarul cheltuielilor de bază, inclusiv plata produselor alimentare, chirie sau ipotecă, medicamente și tratament medical, impozite, prime de asigurare și cheltuieli pentru utilitățile publice;
- b. cheltuieli intenționate exclusiv pentru plata unor tarife rezonabile pentru servicii și pentru rambursarea cheltuielilor apărute în raport cu furnizarea de servicii juridice;
- c. cheltuieli intenționate exclusiv pentru plata taxelor sau comisioanelor aferente deținerii sau menținerii fondurilor sau resurselor economice blocate;

după ce autoritatea competentă a notificat în prealabil Comitetul cu privire la intenția sa de a autoriza, după caz, accesarea unor astfel de fonduri și resurse economice și nu a fost emisă o decizie negativă de către Comitet într-un termen de două zile lucrătoare de la primirea notificării;

- d. necesarul unor cheltuieli extraordinare, cu condiția ca o astfel de hotărâre să fi fost notificată în prealabil de către autoritatea competentă relevantă către Comitet și să fie aprobată de către Comitet;
- e. cheltuieli ce fac obiectul unui drept de retenție juridic, administrativ sau de arbitraj sau a unei decizii, iar în acest caz fondurile și resursele economice pot fi utilizate pentru satisfacerea pretențiilor garantate prin respectivul drept de retenție sau recunoscute ca fiind valabile prin respectiva decizie, cu condiția ca astfel de creanțe să fie constituite înainte de 11 martie 2004 și să nu fie în beneficiul persoanelor la care se face referire în aliniatul 1 sau în beneficiul unei persoane sau entitate desemnate de către Comitet, după ce Comitetul a fost notificat în

prealabil privind această decizie de către autoritatea competentă relevantă.

4. Paragraful 2 nu se va aplica suplimentar blocării conturilor care creează:

(a) dobânzi sau alte câștiguri aferente acestor conturi; sau

(b) plăți rezultate în urma înțelegerilor contractuale, acordurilor sau obligațiilor care au fost încheiate sau au fost constituite înainte de data la care acele conturi au devenit subiectul măsurilor restrictive,

cu condiția ca orice astfel de dobânzi, câștiguri și plăți să fie blocate în continuare în conformitate cu paragraful 1.

Articolul 2

Prezenta Poziție Comună va intra în vigoare la data adoptării sale.

Articolul 3

Prezenta Poziție Comună va fi publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Luxembourg, 29 aprilie 2004.

Pentru Consiliu
Președinte
M. McDOWELL

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN
pentru modificarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 870/2005
privind Registrul de evidență fiscală

În temeiul art. 11 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 208/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice și a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

în baza dispozițiilor pct. 15 din normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului II din Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. I. — Articolul 12 din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 870/2005 privind Registrul de evidență fiscală, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 28 iunie 2005, cu completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 1 alin. (1), contribuabilii înregistrați ca plătitori de impozit pe profit pot ține Registrul de evidență fiscală în formă electronică, cu respectarea modelului și conținutului prevăzute în anexa nr. 1 la prezentul ordin.

(2) Derogarea se acordă conform competențelor de către direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București și Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, cu respectarea condițiilor prevăzute la lit. G și H din anexa nr. 1 la Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.850/2004 privind registrele și formularele financiar-contabile.“

Art. II. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 6 noiembrie 2006.
Nr. 1.857.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN
privind organizarea și funcționarea biroului central înființat pentru transmiterea pe cale electronică
a informațiilor în domeniul recuperării creanțelor statelor membre ale Uniunii Europene

În temeiul prevederilor art. 11 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 208/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice și a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 174²⁴ alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Biroul central înființat potrivit prevederilor art. 174²⁴ alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se organizează și funcționează în cadrul Autorității Naționale a Vămirilor sub denumirea *Biroul central pentru recuperarea creanțelor statelor membre*, în scopul transmiterii și/sau primirii pe cale electronică a informațiilor privind acordarea asistenței pentru recuperarea în România a unor creanțe stabilite într-un alt stat membru al Uniunii Europene, precum și pentru recuperarea într-un alt stat membru al Uniunii Europene a creanțelor stabilite în România.

(2) Pentru Biroul central pentru recuperarea creanțelor statelor membre, denumit în continuare *Biroul central*, Autoritatea Națională a Vămirilor va stabili tipul de compartiment, numărul funcțiilor publice necesare și atribuțiile acestuia, va lua măsuri pentru integrarea sa în structura organizatorică proprie și va asigura condițiile pentru ca acest compartiment să fie funcțional până la data aderării României la Uniunea Europeană.

Art. 2. — (1) Pentru a asigura transmiterea și/sau primirea pe cale electronică a informațiilor între autoritățile competente din România și birourile centrale din alte state membre, Biroul central este conectat la rețeaua CCN/CSI.

(2) *Rețeaua CCN/CSI* reprezintă platforma comună bazată pe rețeaua comună de comunicații (CCN) și pe interfața sistemului comun (CSI), dezvoltate de Comunitatea Europeană pentru a asigura toate transmisiile pe cale electronică între autoritățile competente în domeniul vamal și fiscal.

(3) Cheltuielile determinate de conectarea Biroului central la rețeaua CCN/CSI și pentru asigurarea aplicațiilor informatice necesare pentru transmiterea pe cale electronică a informațiilor de la Biroul central către statele membre și către Comisia Europeană, precum și de la birourile de legătură către Biroul central se suportă din bugetul Autorității Naționale a Vămirilor.

Art. 3. — (1) Informațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) nu pot fi furnizate decât persoanelor autorizate prevăzute la art. 174¹⁰ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003,

republicată, cu modificările și completările ulterioare, și pot fi utilizate în cursul procedurilor judiciare sau administrative inițiate pentru recuperarea creanțelor prevăzute la art. 174² din același act normativ.

(2) Persoanele acreditate corespunzător de Autoritatea de acreditare de securitate a Comisiei pot avea acces la informațiile în cauză doar în măsura în care acest lucru este necesar pentru întreținerea și dezvoltarea rețelei CCN/CSI.

Art. 4. — (1) Biroul central va informa Comisia Europeană și statele membre cu privire la denumirea și adresa autorităților competente în România pentru aplicarea prevederilor cap. XIII „Aspecte internaționale” din titlul VIII al Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În ceea ce privește creanțele pentru care în România sunt competente autoritățile administrației publice locale, informarea către Comisia Europeană și statele membre va face referire generică la aceste autorități și se va comunica adresa Biroului central, urmând ca informațiile și documentele privind acordarea asistenței să fie transmise, respectiv primite de aceste autorități către/de la autoritățile competente ale altui stat membru prin intermediul Biroului central.

Art. 5. — Biroul central va transmite Comisiei Europene, până la data de 15 martie a fiecărui an, pe cale electronică, o informare asupra numărului de cereri de

informații, de comunicare și de recuperare trimise și primite de autoritățile competente din România în anul precedent, asupra cuantumului creanțelor vizate și asupra sumelor recuperate, întocmită potrivit modelului prevăzut în anexă, pe baza datelor primite în acest scop de la autoritățile competente prevăzute la art. 174³ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Anexa face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția art. 3, 4 și 5, care intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2007.

★

Prezentul ordin transpune art. 19 și 25 din Directiva Consiliului 76/308/CEE privind asistența mutuală în materie de recuperare a creanțelor privind anumite cotizații, drepturi, taxe și alte măsuri, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 073 din 19 martie 1976, amendată prin Directiva Consiliului 79/1071/CEE și Directiva Consiliului 2001/44/CE, precum și art. 2 alin. (2), art. 22, art. 23 alin. (2), art. 29 și 31 și anexa IV la Directiva Comisiei 2002/94/CE de stabilire a normelor de aplicare a anumitor dispoziții din Directiva Consiliului 76/308/CEE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 337 din 13 decembrie 2002.

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 16 noiembrie 2006.
Nr. 1.951.

ANEXĂ*)

Informare privind aplicarea Directivei 76/308/CEE (conform articolului 25) în cursul anului ....

Cereri de asistență reciprocă pentru recuperarea creanțelor trimise și primite de ..... în cursul anului												
Stat membru	Cereri de informații		Cereri de comunicare		Cereri de recuperare							
	Primite	Trimise	Primite	Trimise	Numărul	Valoarea creanțelor vizate	Cereri trimise		Numărul	Valoarea creanțelor vizate	Cereri primite	
							Valoarea creanțelor recuperate din cererile trimise în cursul anului X				Valoarea creanțelor recuperate din cererile primite în cursul anului X	
						Valoarea	Anul			Valoarea	Anul	
Belgia												
Bulgaria												
Republica Cehă												
Danemarca												
Germania												
Estonia												
Grecia												
Spania												
Franța												
Irlanda												
Italia												
Cipru												
Lituania												
Letonia												
Luxemburg												
Ungaria												
Malta												
Olanda												
Austria												
Polonia												
Portugalia												
Slovenia												
Slovacia												
Finlanda/Suomi												
Suedia												
Regatul Unit												

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI ȘI ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI
Nr. 6 din 13 septembrie 2006

COMISIA NAȚIONALĂ A VALORILOR MOBILIARE
Nr. 76 din 26 septembrie 2006

ORDIN

privind abrogarea Normelor metodologice ale Băncii Naționale a României și Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 3/2000 de aplicare a Legii nr. 190/1999 privind creditul ipotecar pentru investiții imobiliare, cu modificările și completările ulterioare

Având în vedere prevederile Legii nr. 34/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 190/1999 privind creditul ipotecar pentru investiții imobiliare,

în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

în baza prevederilor art. 1, 2, art. 7 alin. (3), (10) și (15) din Statutul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 514/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Banca Națională a României și Comisia Națională a Valorilor Mobiliare emit următorul ordin:

Art. I. — Se abrogă Normele metodologice ale Băncii Naționale a României și Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 3/2000 de aplicare a Legii nr. 190/1999 privind creditul ipotecar pentru investiții imobiliare, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 174 din

24 aprilie 2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va fi publicat în Buletinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare și pe site-ul acesteia (www.cnvmr.ro).

Guvernatorul Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

Președintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare,
Gabriela Anghelache

R E P U B L I C Ă R I

LEGEA Nr. 199/2000 privind utilizarea eficientă a energiei*)

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Scopul prezentei legi este crearea cadrului legal necesar pentru elaborarea și aplicarea unei politici naționale de utilizare eficientă a energiei, în conformitate cu prevederile Tratatului Cartei energiei, ale Protocolului Cartei energiei privind eficiența energetică și aspectele legate de mediu și cu principiile care stau la baza dezvoltării durabile.

(2) Prin prezenta lege se instituie obligații și se stabilesc stimulente pentru producătorii și consumatorii de energie, în vederea utilizării eficiente a acesteia.

(3) Prin prezenta lege se creează cadrul legislativ necesar dezvoltării pieței concurențiale de servicii energetice, în vederea aplicării măsurilor de creștere a eficienței energetice destinate consumatorilor de energie.

Art. 2. — În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

a) *balanță energetică* — analiza ce reprezintă, într-un cadru coerent, toate cantitățile de energie produse, transformate, transportate și consumate într-o zonă geografică și într-o perioadă de timp dată; aceste cantități de energie sunt exprimate în aceeași unitate de măsură, pentru a putea fi comparate și însumate;

b) *bilanț energetic* — metodologie de calculare a fluxurilor energetice și a randamentului energetic, aferente funcționării unei instalații sau unui echipament, pe baza datelor culese cu ajutorul aparatelor de măsură, în scopul verificării conformității rezultatelor cu datele de referință;

c) *companie de servicii energetice* — societate care prestează servicii energetice și/sau alte măsuri de creștere a eficienței energetice în cadrul instalației ori al incintei consumatorului și care acceptă un grad de risc financiar.

*) Republicată în temeiul art. III din Legea nr. 56/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 199/2000 privind utilizarea eficientă a energiei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 31 martie 2006, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 199/2000 privind utilizarea eficientă a energiei a mai fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 734 din 8 octombrie 2002 și a mai fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2003 pentru stabilirea unor măsuri privind înființarea, organizarea, reorganizarea sau funcționarea unor structuri din cadrul aparatului de lucru al Guvernului, a ministerelor, a altor organe de specialitate ale administrației publice centrale și a unor instituții publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 464 din 29 iunie 2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 194/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 31 mai 2004, cu modificările ulterioare.

Plata pentru serviciile prestate este bazată, în întregime sau în parte, pe creșterea eficienței energetice și pe alte criterii agreate de cele două părți;

d) *finanțare de către terți* — aranjament financiar care implică, suplimentar față de furnizorul de energie, alte entități care oferă servicii energetice și/sau finanțează investiția. Valoarea financiară a economiei de energie generate de îmbunătățirea eficienței energetice determină rata de recuperare a costurilor, inclusiv a profitului furnizorului de servicii energetice;

e) *contract de performanță* — aranjament financiar care garantează că valoarea creșterii eficienței energetice, acceptată ca rezultat al implementării unui serviciu energetic, va fi efectiv atinsă;

f) *conservarea energiei* — totalitatea activităților orientate spre utilizarea eficientă a resurselor energetice în procesul de extragere, producere, prelucrare, depozitare, transport, distribuție și consum al acestora, precum și spre atragerea în circuitul economic a resurselor regenerabile de energie; conservarea energiei include 3 componente esențiale: utilizarea eficientă a energiei, creșterea eficienței energetice și înlocuirea combustibililor deficitari;

g) *consumator de energie* — persoana fizică sau juridică care utilizează energie în vederea realizării unei unități de produs, bun sau serviciu, pentru terți, inclusiv pentru scopuri personale;

h) *creșterea eficienței energetice* — îmbunătățirea eficienței utilizării energiei datorită schimbărilor tehnologice, de comportament și/sau economice;

i) *economie de energie* — cantitatea de energie economisită, determinată prin măsurători și/sau prin estimarea consumurilor înainte și după implementarea uneia ori mai multor măsuri de creștere a eficienței energetice;

j) *energie* — toate formele comerciale de energie disponibile și de resurse energetice, incluzând energia electrică, gazul natural, inclusiv gazul natural lichefiat și gazul petrolier lichefiat, și orice combustibil utilizat pentru încălzire și răcire, inclusiv pentru încălzirea în sisteme centralizate de alimentare cu energie termică și aer condiționat, cărbunii și lignitul, turba, combustibilul pentru transport, excluzând combustibilul pentru aviație și depozitele străine de combustibil, și biomasa, așa cum este definită în Hotărârea Guvernului nr. 443/2003 privind promovarea producției de energie electrică din surse regenerabile de energie, cu modificările ulterioare;

k) *lanț energetic* — fluxul de energie de la producția de energie primară până la utilizarea finală a energiei, una sau mai multe verigi ale lanțului energetic conținând o conversie a unei forme de energie în alta;

l) *management energetic* — proces de conducere a sectorului energetic al unui consumator de energie, bazat pe sisteme avansate de echipamente și tehnici de măsurare pentru monitorizarea utilizării energiei, identificarea ineficienței și a potențialelor dificultăți. Acest sistem permite luarea unor decizii atât pe baza unor informații de natură tehnică și financiară, cât și a evidenței în timp a datelor de consum energetic;

m) *măsuri de creștere a eficienței energetice* — toate acțiunile care, în mod normal, conduc la o creștere a eficienței energetice ce poate fi verificată, măsurată sau estimată;

n) *mecanisme de eficiență energetică* — instrumente generale utilizate de Guvern sau de instituții guvernamentale pentru a crea un cadru vizând sprijinirea ori stimularea actorilor de pe piață pentru ca aceștia să furnizeze, să cumpere servicii energetice sau să implementeze măsuri de creștere a eficienței energetice;

o) *producție de energie* — obținerea energiei din resurse naturale și, prin extensie, producerea unei energii derivate — energie electrică, energie termică și altele;

p) *programe de creștere a eficienței energetice* — activități concentrate pe grupuri de consumatori de energie care, în mod normal, conduc la o creștere a eficienței energetice ce poate fi verificată, măsurată sau estimată;

r) *surse regenerabile de energie* — surse de energie nefosile, cum sunt: eoliană, solară, geotermală, a valurilor, a mareelor, energia hidro, biomasa, gaz de fermentare a deșeurilor, denumit și gaz de depozit, sau gaz de fermentare a nămolurilor din instalațiile de epurare a apelor uzate și biogaz, conform Hotărârii Guvernului nr. 443/2003, cu modificările ulterioare;

s) *serviciu energetic* — beneficiul fizic, serviciul public sau bunul derivat din combinația energie și tehnologie eficientă energetic, ceea ce include operarea, mentenanța și controlul necesar pentru a furniza serviciul energetic pe baza unui contract și care, în mod normal, conduce la o creștere a eficienței energetice ce poate fi verificată, măsurată sau estimată;

t) *utilizarea eficientă a energiei* — realizarea unei unități de produs, bun sau serviciu fără scăderea calității ori performanțelor acestuia, concomitent cu reducerea cantității de energie cerute pentru realizarea acestui produs, bun sau serviciu.

CAPITOLUL II

Politica națională de utilizare eficientă a energiei

Art. 3. — (1) Politica națională de utilizare eficientă a energiei este parte integrantă a politicii energetice a statului și se bazează pe următoarele principii:

a) funcționarea normală a mecanismelor de piață în domeniul energiei, inclusiv formarea prețurilor după criterii concurențiale și o mai bună reflectare a costurilor și beneficiilor legate de mediu;

b) reducerea barierelor în calea promovării eficienței energetice, stimulându-se astfel investițiile;

c) promovarea unor mecanisme de finanțare a inițiativelor în domeniul eficienței energetice;

d) educarea și conștientizarea utilizatorilor diferitelor forme de energie privind necesitatea reducerii consumurilor energetice pe unitatea de produs;

e) cooperarea dintre consumatori, producători, furnizori de energie și autoritățile publice în vederea atingerii obiectivelor stabilite de politica națională de utilizare eficientă a energiei;

f) sprijinirea cercetării fundamentale și aplicative în domeniul utilizării eficiente a energiei;

g) promovarea inițiativei private și dezvoltarea serviciilor energetice;

h) cooperarea cu alte țări în domeniul eficienței energetice și respectarea convențiilor internaționale la care România este parte.

(2) Obiectivul principal al politicii naționale de utilizare eficientă a energiei este obținerea beneficiului maxim în întregul lanț energetic care cuprinde producerea, conversia, stocarea, transportul, distribuția și consumul diferitelor forme de energie.

(3) Politica națională de utilizare eficientă a energiei definește atât obiectivele privind utilizarea eficientă a energiei, cât și căile pentru atingerea acestor obiective, cu referiri speciale privind:

a) reducerea consumului de energie al României pe unitatea de produs intern brut;

b) creșterea eficienței energetice în toate sectoarele de activitate ale economiei naționale;

c) introducerea tehnologiilor noi cu eficiență energetică ridicată a sistemelor moderne de măsură și control, precum și a sistemelor proprii asistate de computer, pentru monitorizarea, evaluarea continuă a eficienței energetice și previzionarea consumurilor energetice;

d) promovarea surselor noi de energie;

e) reducerea impactului asupra mediului al activităților de producere, transport, distribuție și consum al tuturor formelor de energie, cu respectarea legislației în vigoare;

f) aplicarea principiilor moderne de management energetic.

CAPITOLUL III

Programe de eficiență energetică

Art. 4. — (1) În scopul realizării politicii naționale de utilizare eficientă a energiei, operatorii economici care consumă anual o cantitate de energie de peste 1.000 tone echivalent petrol, precum și autoritățile administrației publice locale din localitățile cu o populație mai mare de 20.000 de locuitori au obligația să întocmească programe proprii de eficiență energetică, în care vor include:

a) măsuri pe termen scurt, de tipul *fără cost* sau *cu cost minim*, care nu implică investiții majore;

b) măsuri pe termen lung, de 3 până la 6 ani, vizând un program de investiții pentru care se vor întocmi studiile de fezabilitate.

(2) Programele proprii de eficiență energetică întocmite conform alin. (1) se transmit Agenției Române pentru Conservarea Energiei prin intermediul filialelor sale teritoriale.

Art. 5. — Programele proprii de eficiență energetică vor include acțiuni în următoarele direcții principale:

a) realizarea scenariilor pe termen mediu și lung privind cererea și oferta de energie, care să ghideze procesul decizional;

b) aplicarea reglementărilor tehnice și a standardelor naționale de eficiență energetică, care au ca scop creșterea eficienței echipamentelor producătoare și

consumatoare de energie, inclusiv a celor din domeniul construcțiilor și al transportului;

c) promovarea utilizării celor mai eficiente tehnologii energetice care să fie viabile din punct de vedere economic și nepoluante;

d) încurajarea finanțării investițiilor în domeniul eficienței energetice, prin participarea statului sau a sectorului privat;

e) elaborarea bilanțelor energetice și formarea unor baze de date energetice necesare pentru evaluarea raportului cerere-ofertă în domeniul energiei, inclusiv pentru calculul indicatorilor de eficiență energetică;

f) promovarea cogenerării de mică și medie putere și a măsurilor necesare pentru creșterea eficienței sistemelor de producere, transport și de distribuție a căldurii la consumatori;

g) înființarea de compartimente specializate în domeniul eficienței energetice la nivelurile corespunzătoare, care să aibă personal capabil să elaboreze, să implementeze și să monitorizeze programe de eficiență energetică;

h) reducerea impactului asupra mediului.

Art. 6. — Sinteza programelor de eficiență energetică pe ansamblul economiei naționale, elaborată anual de Agenția Română pentru Conservarea Energiei, se aprobă de Guvern, la propunerea Ministerului Economiei și Comerțului, și va sta la baza propunerilor de fundamentare, în cadrul bugetului de stat, a necesarului de fonduri pentru acordarea facilităților financiare, de susținere a implementării programelor naționale de creștere a eficienței energetice și utilizare optimă a surselor regenerabile de energie.

CAPITOLUL IV

Atribuții și răspunderi

Art. 7. — (1) Agenția Română pentru Conservarea Energiei este organul de specialitate la nivel național în domeniul eficienței energetice, instituție publică cu personalitate juridică, aflată în subordinea Ministerului Economiei și Comerțului. Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale Agenției Române pentru Conservarea Energiei se asigură din venituri proprii și alocații acordate de la bugetul de stat.

(2) De la înființare și până la data de 31 iulie 2003, cheltuielile curente și de capital ale Agenției Române pentru Conservarea Energiei se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Economiei și Comerțului.

(3) Începând cu data de 1 august 2003, sumele cuprinse în bugetul Ministerului Economiei și Comerțului pentru cheltuielile curente și de capital aferente Agenției Române pentru Conservarea Energiei vor fi transferate de la titlurile de cheltuieli respective la titlul „Subvenții”, introducându-se modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și a bugetului Ministerului Economiei și Comerțului.

(4) Organizarea și funcționarea Agenției Române pentru Conservarea Energiei se aprobă prin hotărâre a Guvernului, avându-se în vedere următoarele atribuții și responsabilități principale:

a) participarea la elaborarea politicii naționale de utilizare eficientă a energiei, la solicitarea Ministerului Economiei și Comerțului, și supunerea acesteia spre aprobare Guvernului, odată cu politica energetică națională, ca parte a acesteia;

b) implementarea și monitorizarea politicii naționale de eficiență energetică și a programelor de utilizare eficientă a energiei;

c) cooperarea cu instituțiile și organismele interne și internaționale în vederea utilizării eficiente a energiei și reducerii impactului negativ asupra mediului;

d) participarea la elaborarea de norme și reglementări tehnice în scopul creșterii eficienței energetice pentru aparate, echipamente, utilaje de producere, transport, distribuție și consum de energie pentru clădiri, precum și pentru alte domenii de activitate;

e) asigurarea supravegherii pieței de echipamente și aparate pentru care există reglementări specifice privind eficiența energetică;

f) autorizarea persoanelor fizice și juridice care au dreptul să elaboreze bilanțuri energetice;

g) coordonarea programelor de eficiență energetică finanțate de instituții sau de organizații internaționale în baza unor acorduri guvernamentale;

h) evaluarea tehnică și avizarea proiectelor de investiții în domeniul eficienței energetice, pentru care se cere finanțare de la bugetul de stat și din alte surse interne și externe la dispoziția Guvernului;

i) elaborarea sintezei programelor de eficiență energetică pe ansamblul economiei naționale;

j) cooperarea cu instituțiile abilitate, în vederea elaborării bilanțelor energetice și formării unor baze de date energetice necesare pentru evaluarea raportului cerere-ofertă în domeniul energiei, a realizării unor scenarii pe termen scurt, mediu și lung privind evoluția acestui raport, inclusiv a calculului indicatorilor de eficiență energetică la nivel național;

k) acordarea de consultanță gratuită în elaborarea și aplicarea proiectelor de creștere a eficienței energetice;

l) elaborarea și coordonarea programelor de pregătire și instruire, precum și atestarea personalului cu atribuții în domeniul gestiunii energiei;

m) avizarea împreună cu ministerele de resort, după caz, a programelor proprii de eficiență energetică, întocmite de consumatori, în condițiile prezentei legi;

n) promovarea producerii de energie, utilizând sursele regenerabile de energie, prin acțiuni complementare reglementării pieței de energie;

o) participarea la elaborarea de studii pentru fundamentarea programelor naționale de eficiență energetică sau pentru proiecte declarate eligibile, în cadrul programelor de eficiență energetică și energii regenerabile, inițiate de organisme internaționale.

(5) Agenția Română pentru Conservarea Energiei este condusă de un președinte numit prin ordin al ministrului economiei și comerțului. Președintele este asimilat din punct de vedere al salarizării cu funcția de secretar de stat.

Art. 8. — (1) Agenția Română pentru Conservarea Energiei este împuternicită, în condițiile prezentei legi, ca, în colaborare cu Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, să asigure supravegherea pieței pentru respectarea reglementărilor tehnice privind eficiența energetică.

(2) Agenția Română pentru Conservarea Energiei are dreptul de a solicita informații și documente privind utilizarea și gestionarea energiei și a resurselor energetice de la persoanele fizice și juridice a căror activitate face obiectul aplicării prevederilor prezentei legi.

(3) Personalul Agenției Române pentru Conservarea Energiei are dreptul de acces, în condițiile legii, în spațiile de producție, încercări, verificare finală și de depozitare a aparatelor, echipamentelor și utilajelor cu rol în producere, transport, distribuție și consum de energie, precum și în locurile în care acestea sunt utilizate.

(4) Personalul Agenției Române pentru Conservarea Energiei are dreptul de acces, în condițiile legii, la instalațiile de măsurare a energiei electrice, gazelor naturale, energiei termice și a consumurilor de apă caldă și rece, ale persoanelor juridice.

CAPITOLUL V

Reglementări tehnice privind eficiența energetică

Art. 9. — (1) Ministrul economiei și comerțului, la propunerea Agenției Române pentru Conservarea Energiei, emite reglementări tehnice privind eficiența energetică pentru aparate, echipamente și utilaje cu consum mare de energie.

(2) Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, cu consultarea Agenției Române pentru Conservarea Energiei, emite reglementări tehnice privind eficiența energetică pentru clădiri, precum și pentru acordarea certificatului energetic pentru clădiri, în condițiile legii.

(3) Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului coordonează activitatea de stabilire și elaborare a reglementărilor tehnice privind eficiența energetică și reabilitarea termică a construcțiilor.

(4) Ministerele interesate, în colaborare cu Agenția Română pentru Conservarea Energiei, vor emite reglementări tehnice privind eficiența energetică în domeniile lor de activitate.

Art. 10. — Producătorii și importatorii de aparate, utilaje și echipamente pentru care au fost elaborate reglementări tehnice privind eficiența energetică nu le pot introduce pe piață decât cu condiția respectării acestor reglementări tehnice.

Art. 11. — (1) Producătorii de aparate, utilaje și echipamente pentru care au fost elaborate reglementări tehnice privind eficiența energetică au obligația să efectueze sau să solicite efectuarea încercărilor și măsurătorilor stabilite prin actele normative în vigoare pentru certificarea conformității, după caz.

(2) Certificarea conformității pe baza încercărilor și măsurătorilor efectuate conform reglementărilor tehnice se face pe bază de taxe de laboratoare și/sau de organisme de specialitate notificate de ministerele de resort.

CAPITOLUL VI

Obligațiile consumatorilor de energie

Art. 12. — Consumatorii de energie, persoane juridice, sunt obligați să dispună de un sistem propriu de măsură, evidență și monitorizare a consumurilor energetice și să pună la dispoziție Agenției Române pentru Conservarea Energiei și altor instituții abilitate, la cerere, informații privind consumurile energetice și indicatorii de eficiență energetică.

Art. 13. — (1) Consumatorii care folosesc o cantitate de energie cuprinsă între 200 t și 1.000 t echivalent petrol pe an sunt obligați să întocmească la fiecare 2 ani un bilanț energetic realizat de o persoană fizică sau juridică autorizată în condițiile prezentei legi.

(2) Consumatorii care folosesc o cantitate de energie mai mare de 1.000 t echivalent petrol pe an sunt obligați:

a) să numească un responsabil cu atribuții în domeniul gestiunii energiei și resurselor energetice, atestat de Agenția Română pentru Conservarea Energiei, în condițiile legii;

b) să efectueze anual un bilanț energetic elaborat de o persoană fizică sau juridică autorizată de Agenția Română pentru Conservarea Energiei, în condițiile legii.

(3) În cazul consumatorilor de energie care dețin subunități (sucursale, puncte de lucru, precum și alte sedii secundare) amplasate în mai multe puncte geografice, care nu sunt legate direct prin funcționalitate sau rețele energetice, fiecare subunitate situată într-un punct geografic diferit de al celorlalte subunități este considerată din punctul de vedere al obligațiilor ce îi revin ca unitate independentă. În acest sens, subunitățile vor avea obligația de efectuare a bilanțurilor energetice, de numire a unui responsabil cu atribuții în domeniul gestiunii energiei, respectiv de elaborare a programelor proprii de eficiență energetică, în funcție de consumul total anual de energie, conform prevederilor alin. (1) și (2).

(4) Coordonarea responsabililor în domeniul gestiunii energiei pentru consumatorii de energie care dețin subunitățile menționate la alin. (3) se va face numai de persoane atestate în domeniul gestiunii energiei.

Art. 14. — (1) Operatorii economici cu activitate de producere, transport sau distribuție a combustibililor și energiei sunt obligați să ia măsuri pentru:

a) reducerea consumului propriu de combustibili și energie;

b) promovarea energiei solare, eoliene, geotermale, a biomasei, a biogazului și a energiei produse din deșeuri menajere;

c) în condițiile convenite cu consumatorii, producătorii și furnizorii de energie electrică și termică au obligația de a desfășura activități de informare, consultanță, finanțare, precum și de a executa lucrări în vederea creșterii eficienței energetice în instalațiile ce le dețin.

(2) Societățile de transport, alte societăți, precum și unitățile administrației publice locale și centrale, care dețin

mai mult de 25 de autovehicule, au obligația să dezvolte programe de monitorizare și gestiune a consumului de carburanți pentru grupul de vehicule deținut.

(3) În cazul entităților menționate la alin. (2), care dețin subunități (sucursale, puncte de lucru, precum și alte sedii secundare) amplasate în mai multe puncte geografice, fiecare subunitate situată într-un punct geografic diferit de al celorlalte subunități este considerată din punctul de vedere al obligațiilor ce îi revin ca unitate independentă. În acest sens, subunitățile vor avea obligația de dezvoltare a unor programe de monitorizare și gestiune a consumului de carburanți pentru grupul de vehicule deținut, conform prevederilor alin. (2).

Art. 15. — Administratorii clădirilor aflate în proprietate publică au obligația să ia măsuri pentru:

a) utilizarea eficientă a sistemului de încălzire și climatizare;

b) utilizarea materialelor de construcție eficiente energetic;

c) utilizarea aparatelor de măsură și reglare a consumului de energie;

d) elaborarea în condițiile legii, o dată la 5 ani, a unui bilanț energetic pentru clădirile cu suprafața desfășurată mai mare de 1.000 m², dotate cu instalații de încălzire și climatizare aflate în exploatare.

CAPITOLUL VII

Stimulente fiscale și financiare pentru activități care conduc la creșterea eficienței energetice

Art. 16. — (1) În termen de 6 luni* de la publicarea legii în Monitorul Oficial al României, Partea I, se elaborează Programul de creștere a eficienței energetice pentru perioada 2006—2010, denumit în continuare *Program*, asociat cu un mecanism de acordare a sprijinului financiar de la bugetul de stat și bugetele locale pentru creșterea eficienței energetice atât la nivel național, cât și local, gestionat de Ministerul Economiei și Comerțului.

(2) Programul se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Economiei și Comerțului și la inițiativa Agenției Române pentru Conservarea Energiei, cu avizul Grupului interministerial de lucru pentru coordonarea elaborării și implementării Strategiei naționale în domeniul eficienței energetice și a planului de acțiune aferent, constituit prin Hotărârea Guvernului nr. 1.488/2002.

(3) Programul va conține proiectele prioritare din domeniile economice de bază — industrie, transporturi, comerț, agricultură, servicii, autorități locale și sectorul rezidențial.

(4) Programele locale se elaborează și se aprobă de autoritățile locale cu sprijin și consultanță din partea Agenției Române pentru Conservarea Energiei și vor conține proiectele de interes local menite să promoveze creșterea eficienței energetice.

(5) Programul la nivel național și programele locale de creștere a eficienței energetice vor preciza sursele bugetare de la bugetul de stat și bugetele locale.

*) Termenul de 6 luni curge de la data publicării Legii nr. 56/2006 în Monitorul Oficial al României, Partea I, respectiv 31 martie 2006.

(6) Mecanismul de acordare a sprijinului financiar de la bugetul de stat și bugetele locale prin Program, cuprinzând categoriile de activitate, condițiile de eligibilitate a beneficiarilor, condițiile de eligibilitate a proiectelor, precum și procedura de acordare a sprijinului financiar, inclusiv nivelul de finanțare, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Agenției Române pentru Conservarea Energiei, cu avizul Grupului interministerial de lucru pentru coordonarea elaborării și implementării Strategiei naționale în domeniul eficienței energetice și a planului de acțiune aferent, constituit prin Hotărârea Guvernului nr. 1.488/2002.

Art. 17. — (1) Pentru finanțarea investițiilor care au ca obiectiv principal creșterea eficienței energetice, consumatorii de energie pot beneficia de sprijin financiar din Program de până la 50% din valoarea proiectului.

(2) Autoritățile administrației publice locale și centrale pot finanța lucrări pentru creșterea eficienței energetice și pe baza unui contract de performanță încheiat cu terți.

Art. 18. — Acordarea de stimulente financiare pentru promovarea eficienței energetice se face cu respectarea legislației în vigoare cu privire la acordarea ajutorului de stat.

CAPITOLUL VIII

Sanctiuni

Art. 19. — Constituie contravenții următoarele fapte:

a) nerespectarea de către operatorul economic, administrația publică locală și de către administratorii clădirilor publice a prevederilor art. 4 alin. (1), ale art. 8 alin. (3) și (4), precum și ale art. 12—15;

b) nerespectarea reglementărilor tehnice privind eficiența energetică potrivit art. 10 și 11.

Art. 20. — (1) Contravențiile prevăzute la art. 19 se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 7.500 lei la 15.000 lei, cele prevăzute la lit. a);

b) cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei și, după caz, oprirea temporară a introducerii pe piață a aparatelor, utilajelor și echipamentelor pentru care sunt în vigoare reglementări tehnice privind eficiența energetică, până la o dată stabilită de organul de control, cele prevăzute la lit. b).

(2) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării

acestui, jumătate din minimul amenzilor prevăzute la alin. (1), organul de control făcând mențiune în procesul-verbal despre această posibilitate.

(3) Actualizarea limitelor amenzilor prevăzute la alin. (1) se face prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Agenției Române pentru Conservarea Energiei.

Art. 21. — (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor, inclusiv măsura privind oprirea temporară a introducerii pe piață a aparatelor, utilajelor și echipamentelor pentru care sunt în vigoare reglementări tehnice privind eficiența energetică, se fac de personalul împuternicit de Agenția Română pentru Conservarea Energiei.

(2) Organele de poliție acordă sprijin, la cerere, personalului împuternicit de Agenția Română pentru Conservarea Energiei.

Art. 22. — Prevederile art. 19 și 20 se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL IX

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 23. — Prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 24. — În termen de 90 de zile de la data publicării prezentei legi Agenția Română pentru Conservarea Energiei, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice, va supune spre aprobare Guvernului normele metodologice de aplicare a acesteia.

NOTĂ:

Reproducem mai jos prevederile art. II din Legea nr. 56/2006, care nu sunt încorporate în textul republicat al Legii nr. 199/2000 și care se aplică, în continuare, ca dispoziții proprii ale Legii nr. 56/2006:

„Art. II. — În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Economiei și Comerțului, la propunerea Agenției Române pentru Conservarea Energiei, va supune spre aprobare Guvernului normele metodologice de aplicare a acesteia, care se vor publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.“

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5⁹48368¹21300⁴